

číslo 9 - září 2011 - cena 11 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Hluboká
železničářská

Aniž bych chtěla nějak vulgárně napadat *Úmluvu Mezinárodní organizace práce o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce*, vyhlášenou 17. června 1999 Mezinárodní organizací práce v Ženevě, říkám: *Pche!*

Proč zakazovat dětem pracovat? Děti pracují rády, jestli jste si toho ještě nevšimli. Já, která byla vždy celkem líná, jsem bohužel v dospělém věku postižena širokou sférou pracovních činností, ať už v domácnosti či ve své živnosti, většinou nevalně finančně oceněných, leč vykonávám je, protože tak nějak za mnou nestojí dlouhá fronta nedočkavců, kteří by se o mé úkoly prali. Když pomínu dvě zaměstnání, zbývá už jen organizace fungování a úklidu celého domu s domácností, péče o čtyři zvířata, psychická podpora příbuzných a přátel, neutuchající úsilí o pohodlný život manželů a dvou těžce studujících dětí – kdo jiný by jim měl udržovat jejich zázemí hodné pěti hvězdiček, než vedoucí mama hotelu?

Až do chvíle, než mi povyrostli synovečci! Svata prostoto, ti chlapi pomáhají tak rádi! A protože jim moje domácnost není tak všední jako ta rodičovská, sotva vstoupí k nám do kuchyně, už se hrnou: jsou doplněné kávové tablety v dóze? Zapnu kávovar? Můžu zamést? Můžu zalít kytky? Můžu vzbudit Adama (vyspává po nějaké zkoušce ve škole)? Půjdu s tebou nacpat prádlo do pračky, půjdu podávat kolíčky, vypnu myčku, nasypu králíkovi ovesné vločky, rozsvítím, zhasnu, vezmu telefon, doběhnu pro poštu do schránky – dokonce jsou schopni i roztřídit vyprané ponožky a složit je k sobě do páru... a mít z toho radost!!!!

Uáááá – užívám si ty skvělé chvíle, kdy mohu jen rozkazovat a mé příkazy jsou okamžitě plněny s vervou, radostí a vděčností v rozzářených dětských očičkách. Protože dávat podobné příkazy vlastním dětem, se

zlou se potázete, event. narazíte na neprůstřelnou praxi mladistvých, kteří rovněž se zářivým světlem v očích slíbí, že vynesou koš, umyjí auto, posekají zahrádku – neboť mamince (a bláznům) se neodporuje – abyste si po pár dalších dnech všimli, že koš smrdí a přetéká, barvu auta už nepoznáte a v zahradě se ztrácíte v trávě jak Brouček i s lucerničkou.

Bohužel tedy se zdá, že to funguje jen s dětmi mírně cizími, a ve chvíli, kdy se má sestra ohradila, že si její děti půjčují za účelem jejich vykořisťování (já se fakt už neohnu tak lehce ke smetáčku s lopatkou) – přiznala jsem tuto zavedenou praxi jí, ale i sobě, a řekla si, a proč vlastně ne?

Můžu já za to, že jsme se opět octli v dravém kapitalismu? Ať si chlapi zvykají. Bez práce nejsou koláče. Kuře zadarmo nehrabe. Dobře, za odměnu si s nimi zahraju pexeso, abych se odpotácela s dvěma vyhranými dvojicemi obrázků, zatím co synovečci si posílili sebevědomí výhrou na celé čáře. Takže žádné špatné svědomí nemám – své si užijí vykořisťování i vykořisťovatelka. Dosud nikdo nestávkoval.

A vzhledem k tomu, že dvojčátkům – nevlastním vnoučátkům – bude už půlrok, těším se na budoucí občasnou pomoc v domácnosti od dvou velmi aktivních holčiček. Ta by mohla být pěkně synchronizovaná, díky dvojčecí symbióze, protože už v půl roce se vzájemně učí pérovat na kolínkách, takže brzo začnou lézt. Kdyby se snad děťátka vzpouzela, připomenu jim, jak rychle jsem já zmákla synchronizované vyměňovat plínky a masírovat prdíkova bříška.

Takže, pokud jste k praxi vykořisťování těch nemladších kolem vás ještě nepřistoupili, hurá do toho! Berte si ze mne příklad, a začněte hned s těmi nejmladšími, abyste měli jistotu, že vás ještě nepřeperou. Jakmile přijdu na to, jak neztratit dobyté pozice v době pubertálního vývinu svěřenců, nechám si to patentovat a dám vám vědět.

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci září 2011 oslaví významná výročí

Liška Josef	Jeznice	85 let
Kaňková Marie	Hluboká	80 let
Vaničková Josefa	Hluboká	80 let
Šimonová Věnceslava	Hluboká	75 let
Vlčková Marcela	Bavorovice	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Dvořák Matouš	Hluboká
Toul Jan	Hluboká
Cílková Diana	Hluboká
Cílková Linda	Hluboká
Čechová Natálie	Hluboká
Hanetšlegrová Ema	Hluboká
Jindra Matyáš	Hluboká
Nedělník Jaromír	Purkarec

Opustili nás

Šimůnková Antonie	Kostelec
Hajná Marie	Hluboká
Berit Radko	Hluboká

✧ ZPRÁVY Z RADNICE ✧

z jednání rady města 27. července

■ Na základě usnesení zastupitelstva města bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele zateplení Domova důchodců. Výběrové řízení vedla Stavební poradna s.r.o. Na předmětnou stavbu byla získána dotace OPŽP.

■ Na město se obrátila společnost CB Destrukce s.r.o., která provádí trhačí práce ve zdrži VD Hněvkovice v rámci realizace splavnění Vltavy. Trhačí práce budou prováděny v souladu s platným povolením Obvodního báňského úřadu.

■ Rada města souhlasí s podáním žádosti o dotace MAS na projekty Obnova parkoviště v ulici Fügnerova, Hluboká a Obnova kaple sv. Isidora Hroznějovice.

■ Rada odsouhlasila příspěvek na střechu budovy šaten a restaurace TJ poničenou pádem větve stromu u cesty do Bavorovic.

■ Ředitel PMH požádal radu o uvolnění prostředků na doplnění laviček ve městě (mimo střed města – typ s betonovými stojinami). Rada požádala p. Rause o zpracování ekonomické analýzy požadavku.

■ Po kontrole stavu oken v domě čp. 34 v Masarykově ul. bylo vzhledem k ekonomické situaci města navrženo řešit akci výměny oken ve dvou etapách.

o. s. JAU připravilo na měsíc září výstavu, která Vám přiblíží život autistů

AUTISTÉ NAŠEHO JIHU

5. – 16. září v budově Krajského úřadu, U Zimního stadionu 2, České Budějovice

a

FILMOVÉ ODPOLEDNE S AUTISMEM

18. září v klubu Horká vana, Česká 7, České Budějovice

Program:

■ **15:00 BLUDNÝ KOŘEN 2** – Krátký dokument o možnostech a formách výchovně vzdělávací péče o děti s autismem (ČR, 2005)

■ **16:00 MARY A MAX** – Dvě rozdílné povahy, dva rozdílné osudy a půlka světa spojuje tento animovaný příběh, který vypráví o přátelství dvou zcela odlišných lidí, kteří se znají jen prostřednictvím svých dopisů. Mary Daisy Dinkle, baculaté osmileté holčičky žijící na předměstí australského Melbourne a Maxe Horowitz, velmi obézního čtyřiačtyřicetiletého Žida žijícího v pulsujícím New Yorku, trpícího Aspergerovým syndromem. (Austrálie, 2009, 89 min)

Režie: Adam Elliot

■ **18:00 ĎÁBLOVÉ** – Dvanáctiletá Chloé nemluví, nesnese žádný fyzický kontakt a je zcela závislá na bratrovi Josephovi. Oba trpí tím, že je opustili rodiče a oni se přesunují z jednoho ústavu do druhého. Joseph Chloé bezmezně miluje a udělal by pro ni cokoli. Stále se také bojí, že by je mohl někdo rozdělit. K tomu ale nezadržitelně dochází: Chloé potřebuje odbornou pomoc, aby se dokázala lépe vyrovnat s okolním světem. Chloé a Joseph pokaždé utíkají a tím se stále více vzdalují »normálnímu« životu. (Francie/Španělsko, 2002, 102 min.) Režie: Christophe Ruggia

Do Pištína se sjeli místní rodáci z celého světa

V sobotu 13. srpna se v Pištině nedaleko Českých Budějovic konalo slavnostní *Setkání rodáků*. Záštitu nad akcí převzal hejtmán Jihočeského kraje, Mgr. Jiří Zimola. Den plný lidových tradic, ale i zábavy pro všechny generace – tak vypadalo Setkání rodáků v Pištině. Návštěvníci mohli vidět například průvod baráčníků v lidových krojích, výstavu k historii založení obce, rytířské hry či večerní ohňostroj. To vše v duchu přátelské atmosféry při dechové hudbě kapely Podhoranka. Zajímavým zpestřením programu byly také vyhlídkové lety nad Pištinou a přilehlými obcemi.

Především pro místní obyvatele bylo letošní setkání rodáků velmi zajímavou akcí. »Zavítal k nám z brazilského Sao Paula pan Jaroslav Pešek, který je vůbec nejdále žijícím pištínským rodákem,« vysvětluje starosta obce Jaroslav Havel. Cestu absolvoval i ve svém úctyhodném věku 84 let. Nyní se tak mohl setkat nejen se svými starými známými, ale také s dalšími potomky místních obyvatel. Nejmladším rodákem obce je v současnosti měsíční Daniel Vávra. »Vidět tolik generací pištínských rodáků pohromadě je pro mě velkým zážitkem a věřím, že se za čas opět všichni sejdem,« uzavírá Havel.

Petra Vojnarová, www.good-agency.cz

NOVÝ DĚTSKÝ SECOND HAND

naproti kostelu

Bundičky od 70 Kč

Vesty od 46 Kč

Kalhoty od 60 Kč

Mikiny, trička od 49 Kč

Sukýnky od 52 Kč

Kojenci od 49 Kč

Nově i botky!!!!!!!

Nově doplňky (kšiltovky,

pásky, deštníky, čelenky, sponky)

Seminář o rozvoji komunity

Představení programu pro juniorskou mládež

KDY? 24.– 25. září 2011

KDO? Všichni, kdo mají zájem pracovat/sloužit jako animátor/rádce mládeže ve věku 11– 14 let.

CO? Dvoudenní seminář, který představí program označovaný jako *Skupiny juniorské mládeže*. Tento program je rozšířený po celém světě a jeho cílem je podporovat duchovní a intelektuální schopnosti juniorské mládeže a pomoci jim, aby se mohli efektivně podílet na záležitostech svých společenství. Během semináře budeme zkoumat různé aspekty tohoto programu a ti, kteří mají zájem, zahájí úvodní školení.

KDE? Townshend International School, Hradčany 1070, Hluboká nad Vltavou

Cena je 150 Kč/den (zahrnuje materiály, občerstvení a oběd)

Program bude probíhat v českém a anglickém jazyce s překladem.

Registrace: Napište prosím své jméno, věk a kontaktní informace na tuto adresu: sjm.jiznicechy@gmail.com

V případě jakýchkoliv dotazů můžete volat na číslo 777 343 508., Zuzana Kovářová

Jedná se o projekt služby nabízený Bahá'í společenstvím.

STROLLERING®

Tak trochu jiná procházka

MAMINKY!

CHTĚLY BYSTE SE DOSTAT ZPĚT DO FORMY?
SHODIT NĚJAKÉ TO KILO?
SPOJIT PŘÍJEMNÉ S UŽITEČNÝM?
ODPOČINOUT SI OD MATEŘSKÝCH POVINNOSTÍ?
A TO VŠE VELMI ZÁBAVNĚ FORMOU
VE SPOLEČNOSTI DALŠÍCH MAMINEK
BEZ NUTNOSTI HLÍDÁNÍ DĚTÍ :-)

strollering sportovní chůze
strollering in-line brusle
strollering běh
strollering DANCE
stroll JUMBOXING

LEVNĚ, EFEKTIVNĚ, ZÁBAVNĚ
POD PROFESIONÁLNÍM VEDENÍM
S ÚSMĚVEM NA TVÁŘI
A DOBROU NÁLADOU.

VÍCE INFO NA:
WWW.STROLLERING.CZ

PODZIMNÍ AKČNÍ NABÍDKA

Relaxační a Regenerační Centrum Hluboká
pro Vás v měsíci září připravilo zajímavé nabídky
na své služby:

KRYOKOMORA - celotělová chladivá terapie
PŘENOSNÁ PERMANENTKA NA 10 VSTUPŮ SE SLEVOU
50% A DVOUMĚSÍČNÍ PLATNOSTÍ OD ZAKOUPENÍ

Členství ve WELLNESS & FITNESS klubu RRC HLUBOKÁ

- zahrnuje neomezený vstup do bazény, vířivky, saunového světa (finská sauna, aroma sauna, infra kabina, Kneippovy lázně, parní lázeň, ochlazení bazén a odpočívárna), solné jeskyně a fitness

- umožňuje celoročně čerpat slevy 15 - 25 % na služby RRC: restaurace, masáž, kryoterapie, solárium, atd.

POUZE V ZÁŘÍ SE SLEVOU 20%

Od září jsme pro vás také zvýhodnili **jednorázové vstupné**
v časech od 11:00 do 16:00 hodin za 290,- Kč.

Sokolská 1339, Hluboká nad Vltavou, 387 008 800, www.rrc-hluboka.com

Dar města ke 135. výročí založení hasičů na Hluboké

Dne 23. července byla na Hluboké velká sláva. Místní hasiči slavili 135. výročí založení sboru.

K tomuto výročí dostali od města vskutku originální dárek, tedy spíše dar. Zbrusu nové cisternové auto za 5 500 000 korun! Hasiči o pořízení nového vozidla usilovali vlastně již dva roky, ale jak všichni víme, bylo s tím spojeno mnoho úsilí.

Hlavní jsou samozřejmě finance. Nejdříve jsme oslovili zastupitele města, zda budou nakloněni tak velké investici. Následovalo podání žádosti státu – o grant na 2 000 000 Kč. Naše jednotka byla vybrána. Z mnoha uchazečů jsme obsadili třetí místo. V rámci státních úspor jsme však dostali »pouze« 1 000 000 Kč a kolotoč začal nanovo. V této chvíli pomohl kraj a přislíbil dotaci 850 000, za 500 000 Kč se prodala stará Tatrovka, 200 000 Kč přidali hasiči ze svého a výrobce garantoval splátkový kalendář na 5 let.

S tímto profinancováním nakonec jak rada, tak zastupitelé souhlasili a mohlo se vypsát výběrové řízení. Kdo se toho nikdy nezúčastnil, nevěřil by, co vše se musí splnit, a co vše je možné, pokud se jedná o státní dotaci. Jak jsem již uvedl, celý tento maratón trval dva roky, ale výsledek opravdu stojí za to!

V současné době nejmodernější hasičský automobil Tatra TERRNO stojí v naší garáži. Výrobce THT Polička se pochlubil a za 23 dní po podepsání kupní smlouvy nám dodal podle našeho mínění naprostý technický skvost. Do auta se vejde posádka hasičů 1+5 a je určen jak na technické zásahy, tak k hašení požárů. Když 23. července nastal den D – při slavnostním nástupu všech hasičů nám člen rady města pan Aleš Raus slavnostně předal klíče od našeho vysněného autíčka. Předání se též zúčastnil ředitel HZS Jihočeského kraje plukovník ing. Luboš Bureš a zástupce dodavatele.

Na náměstí jsme předvedli veškerou naši techniku, kterou nám, myslím, můžou závidět i profici. Je vidět, že si město svých hasičů a jejich práce považuje a nová technika je toho důkazem.

Samozřejmě finance nejdou pouze hasičům z Hluboké, letos se otevřela nová hasičárna v Hroznějovicích, která si vyžádala náklady ve výši 1 200 000 Kč. Loňského roku dostali historicky první automobil kluci z Purkarc, také se začala nákladem 6 000 000 Kč stavět nová hasičárna v Bavorovicích. Při velice střizlivém odhadu investovalo Město Hluboká za posledních 5 let do svých hasičů 16 000 000 Kč. Tím se může pochlubit jen málokteré město srovnatelné velikostně s námi.

To jsem ale trochu odbočil od oslav. Po předvedení techniky následovala v hotelu Závíš slavnostní Valná hromada. Jak uvedl ve své zprávě starosta sboru, každá generace posunula hasiče na Hluboké dál a každá generace má zásluhy na tom, kde dnes hasiči na Hluboké jsou. S trochou skromnosti si dovoluji napsat, že město si své hasiče považuje a může být na ně hrdé.

Po skončení oficiálního programu následovaly bujaré oslavy, protože dostat takový dar se jen tak každé hasičské generaci nepovede.

Na závěr ještě jednou díky Městu Hluboká za to, jak se o své hasiče stará, díky veliteli sboru Zdeňkovi Slepíčkovi, který ten dvouletý maratón, mnohdy již teoreticky prohraný – absolvoval. A samozřejmě díky hasičům za jejich nezištnou práci a pomoc.

Jiří Karvánek, starosta SDH Hluboká nad Vltavou

Dopis zasláný starostovi města ing. Tomáši Jirsovi

Vážený pane starosto,

Dne 30. června 2011 vznikl v katastru obce Litvínovice rozsáhlý požár výroby palet v areálu firmy Derpal s.r.o. K likvidaci tohoto požáru byla v souladu s poplachovým plánem kraje povolána i jednotka požární ochrany Vašeho města.

Členové Jednotky sboru dobrovolných hasičů města Hluboká nad Vltavou se na místo zásahu dostavili ve velice krátkém čase, v dostatečném počtu a požadované výstrojí. Prokázali velmi dobrou zručnost při použití technických prostředků požární ochrany ve vybavení jednotky včetně znalostí taktických možností těchto prostředků. Hasebními pracemi – především rychlým, přesným a účinným prvotním zásahem přispěli k zamezení rozšíření požáru a tím i k uchránění dalších materiálních hodnot.

Chtěl bych Vás pane starosto, požádat, abyste předal poděkování všem členům Vaší jednotky požární ochrany, kteří se zásahu zúčastnili a velkou měrou přispěli k likvidaci následků této mimořádné události.

Děkuji Vám.

S úctou plk. Ing. Lubomír Bureš, ředitel HZS Jihočeského kraje, vrchní rada

**Dopis zaslaný Sboru dobrovolných hasičů
v Hluboké nad Vltavou:**

Vážení,

chtěl bych Vám alespoň touto cestou poděkovat za příkladnou pomoc Vašeho požárního sboru při likvidaci požáru haly ve firmě Derpal s.r.o. v noci ze dne 30. 6. na 1. 7. 2011. Vaše příkladná obětavost a osobní nasazení příslušníků Vašeho sboru významnou měrou přispěla k záchraně dalšího majetku firmy, kdy hrozilo rozšíření požáru na další objekty a skladované zboží.

Přijměte ještě jednou moje poděkování a doufám, že až se znovu poznáme, bude to při příjemnějších a radostnějších událostech. Přeji Vám do další činnosti mnoho pracovních i osobních úspěchů!

S pozdravem Roman Schmied

Přijďte se podívat na nový sport!

Na Hluboké se bude 3. – 4. září konat **Mistrovství republiky v Ultimate Frisbee** a všichni čtenáři Zpravodaje jsou do sportovního areálu srdečně zváni! Ultimate Frisbee je sport s létajícím talířem – diskem. Sedm hráčů v každém týmu se snaží ho nahrávkami dostat do koncové zóny soupeře a tam jej chytit. S diskem je zakázáno běhat a celá hra je bezkontaktní. Důležitým prvkem je absence rozhodčího – hráči si sami na hřišti rozhodují a trestají přestupky proti pravidlům. Jejich dodržování je pak hodnoceno zvláštní cenou na konci turnaje. O víkendu se rozhodne, které družstvo je ve smíšené kategorii nejlepší v republice. Přijďte povzbudit českobudějovické 3SB!

Více o tomto sportu: [http://cald.cz/co-je-ultimate-wiki:](http://cald.cz/co-je-ultimate-wiki)
http://cs.wikipedia.org/wiki/Ultimate_Frisbee

Za českobudějovický frisbee tým 3SB, Lukáš Mareš

Cestovní agentura Houška

e-mail: info@cahouska.cz www.ad-houska.cz

**RAKOUSKO – BAD SCHALLERBACH
VODNÍ PARK AQUAPULCO**

Termín a cena: 28.9., 28.10.2011 za 300 Kč

Odjezd: ráno 7,00 hod z Mariánského nám. ČB, hl. silnice,
naproti Policii nebo z Týna n Vlt. – od parkoviště pod kostelem
odjezd v 6,00 hodin – cena 330 Kč

Návrat : ve večerních hodinách

Objednávky na tel. 387 313 125 nebo na mobil 602 379 803.

Era hypotéka

Potřebujete vyřešit Vaše bydlení?

Využijte Era hypotéku na koupi bytu,
stavbu domu nebo větší rekonstrukci.

Informujte se na tel.: 737 201 515
nebo na e-mailové adrese: rturin@csob.cz

V případě zájmu je možné dohodnout schůzku dle vašeho přání.

WWW.POSTOVNISPORITELNA.CZ | 800 210 210

POŠTOVNÍ SPORITELNA JE
SOUCÁSTÍ ČESKOSLOVENSKÉ
OBCHODNÍ BANKY, A. S.

Hroznějovická kaplička

Poslední stavbou, která nese zvoneček ve věžičce, a patří k Hlubocku, je kaplička v Hroznějovicích. Pokud máte trochu »velkoměstský pohled« a chtěli byste se dívat na »venkovské« hroznějovické svrchu, pak vězte, že tato osada má historii osídlení sahající do hodně dávných časů, a možná mnohem dál než tušíme... Bohužel tuto historii už těžko můžeme doložit. Kaplička je poslední léta postupně opravována a je jakousi duchovní dominantou obyvatel tohoto zapomenutého kousku kraje.

Ted' naposled bylo potřeba vyměnit na věžičce kapličky sítě, aby do ní nelétali ptáci a zároveň se tam uložila brožura, pohlednice a mince z nedávných oslav Hroznějovic. Jako památka pro naše potomky. Nevím, jestli se vám do ruky dostala knížečka o Hroznějovicích, je v ní toho o Hroznějovicích a historii napsáno dost. Informace zjišťovala a knížku psala paní Souchová – to mi prozradila paní Hystenová. Je hezké, když se alespoň pár místních aktivně stará o to, aby tradice, venkovské zvyky a společenský život na vsi neproměnil osud Hroznějovic v pomalé usínání... Je to tak těžké v dnešní době.

Z této půvabné brožurky jsou čerpány i následující řádky. Psaly je vzpomínky těch, kteří mají hezký vztah ke svému kraji, k místu, kde se narodili, nebo kde žijí.

Hroznějovice včera a dnes (1379 – 2009)

... Vydáte-li se z Hluboké cestou po pravé straně Vltavy, budete okouzleni krajinou v tomto zapadlém koutu našeho kraje. Jako jinde na venkově, i zde byl odedávna všední život spjat se zemědělstvím. Nedostatek pracovních příležitostí společně s touhou po jiném způsobu života znamenaly postupně v minulých desetiletích velký odliv obyvatel z vesnice do města. A možná právě proto má zdejší krajina zvláštní zadumanou atmosféru, tolika básníky opěvovanou, typickou pro jihočeský venkov. Nebylo tomu tak vždy, i v Hroznějovicích to kdysi »žilo.«

Oslavy uplynutí 630. let od první nalezené písemné zmínky o Hroznějovicích z roku 1379 proběhly před dvěma roky. I když o dávnějším osídlení území svědčí častý nález různých střepů, jejichž stáří bylo určeno odborníkem na 2000 let...

Už jméno obce, Hroznějovice, v sobě skrývá záhadu, protože odkud tento název pochází se nepodařilo zcela uspokojivě vysvětlit. Zdá se, že je velmi starobylý, možná z dob pohanských – že by ves lidí Hroznějových – vznikla nejspíše obměnou jména Hroznata? Historické prameny z dob pozdějších nás zavádějí na stopu jména Hroznata z Hůžic. Byl švagrem Vítkovce Záviše z Falkenštejna, a Záviš, který uměl dobře využít svého politického vlivu, obsadil významné zemské úřady právě Vítkovci. Když byl Falkenštejn zajat, odpovědi ze strany Vítkovců byla jejich vzpoura. V roce 1289 synové Hroznaty z Hůžic společně se Závišovým bratrem Vítkem vyplnili Pelhřimov, zdrancovali Týn nad Vltavou a spálili sedm vesnic v okolí. Měly snad tyto události nějakou souvislost se vznikem názvu vesnice?

Anebo třeba jiné vysvětlení – v dnes již ztracené hroznějovické kronice byla údajně zmiňována hypotéza, že původní obyvatelé dnešních Hroznějovic žili nedaleko na místě, nazývaném »Na Požárech«. Po mohutném požáru lidé přesídlili do míst, kde žijí dodnes. A Hroznějovice prý získaly svůj název z toho, že se tu lidé všeho hrozili, měli ze všeho strach – možná následkem děsivého zážitku, kdy jim oheň vzal střechu nad hlavou. Možností je víc, tak kdo dnes ví, kde je pravda? Název vesnice se také v historii pozměňoval, setkáváme se s názvy Hroznějice, Hrožnovice, Hrožnovice nebo také Rožňovice. Text první písemné zmínky o Hroznějovicích najdeme v »*Registříku berníčním arcibiskupství pražského*« z roku 1379, ano, jednalo se už tehdy o pečlivý výběr daní – a zde také najdeme seznam tehdejších obyvatel, majitelů pozemků, z nichž byla odváděna berně. Jména v přepisu do češtiny by měla znít: Ješek, Pešek, Jakub, Drbal, Blahut, Martin Filip, Mareš, Mikeš, Dobeš, Vavřinec, Štěpán, Havel, Bican...

Od těch dob mohlo dojít k různým úpravám jmen u jejich potomků. V souboru dalších urbářů z r. 1432 je například zmínka jména *Šimona z Hroznějovic*, jedné z ústřední postavy vystupující v románu Aloise Jiráska *Proti všem*. Podle všeho byl skutečnou historickou osobností, jako hroznějovický zeman a Žižkův hejtmán byl schopným válečníkem v husitských válkách, a bojoval i ve slavné bitvě na Vítkově hoře.

Ve stejnojmenném filmu Otakara Vávry postavu Šimona ztvárnil Radovan Lukavský. Šimon z Hroznějovic žil údajně v hroznějovické tvrzi, která měla stát na místě domu čp. 4, a toto tvrzení podporuje nález »hroznějovického pokladu« v těsném sousedství tohoto domu. Z jména Šimon mohla vzniknout jména Šimek nebo Šíma, která se v Hroznějovicích dnes hojně vyskytují, na adresu hroznějovických se často vtipkuje, že *když v Hroznějovicích hodiš kamenem, trefíš buď Šímu nebo Šimovou*.

Není už možné dokázat pravdivost výše uvedených rekonstrukcí, protože žádné matriční záznamy se v tak vzdálené minulosti nepořizovaly. Ale nelze se nezmínit o velmi vzácném a významném nález, jehož původ byl datován do doby 14. – 15. století, a tím je »**hroznějovický poklad**«. Jedná se o soubor mincí uložený ve sbírkách Městského muzea v Týně nad Vltavou. Poklad byl nalezen roku 1934 Františkem Šímkem, který na své zahradě porazil a vykopal starý strom. V jeho kořenech našel nádobu s těmito mincemi. Dnes se můžeme již jen dohadovat, kdo a proč zde svůj majetek uschoval. Nejčastěji své úspory lidé ukrývali v neklidných dobách, kdy hrozilo, že by o ně mohli přijít. Vzhledem ke stáří mincí lze usuzovat, že byly zakopány v době husitských nepokojů.

V Sakařových »*Dějínách města Týna nad Vltavou*« se dozvíte, jak historie kráčela touto krajinou a jaké události život tehdejších obyvatel nejvíce poznamenaly. A že to nebyly vždy události mírumilovné.

V letech 1654 – 1721 žili hospodáři v Hroznějovicích na devíti statcích, jména jejich obyvatel zněla: Šimon Útulnej, Jan Šimek, Štěpán, Jiří a Jan Šíma, Tomáš, Vavřina, Jakub a Ondřej Svatej, Jan, Ondřej a Jiří Chmelík, Lukeš Horák, Martin Matouš, Martin Houdek, Vít Trenda, Jiří Šebesta. Najdete mezi jmenovanými své předky?

V roce 1765 již měly Hroznějovice 19 gruntů se 151 obyvateli. Stejně jako jinde se zvýšil chov dobytka, především tažného, k zabezpečení obdělávání půdy. Ale blížila se další pohroma: léta před rokem 1770 byla deštivá a chladná, se špatnou úrodou, ceny potravin se pětkrát zvětšily, přišla bída. Sociální poměry se zhoršily, město i okolí zachvátil mor. A nevídaný byl na panství i pobyt hloučku husarů v roce 1806, kteří v Hroznějovicích působili různé zlořády a potrápili tamější lid.

Po zrušení nevolnictví v roce 1781 se změnily osudy řady poddaných, mohli si volně vybírat životní povolání, stěhovat se a vstupovat do manželství. Vesničané si mohli najímat panské pozemky a bylo možné se i »vyplatit« z roboty zvláštním úrokem.

V roce 1849 se Hroznějovice staly samostatnou obcí. Obec vydávala svým obyvatelům tzv. domovské listy, na základě nich se mohli domáhat svých domovských práv. V evidenci z let 1886 – 1900 tak nacházíme nejen jména a příjmení, ale také rok narození a někdy rovněž i povolání: nádeník, kloboučnický pomocník, posluchač školy obchodní, truhlář, tesař, obchodní příručí, cukrář, čeledín, služebná, pomocník kovářský, učitel, zámečník. Slavný hroznějovický rod Hospodářských, známý svou zručností, se věnoval stavitelství. Zednické řemeslo zde provozovaly i další rody, ukázkou důmyslnosti a místní zvláštností jsou i nevypalované cihly, jen sušené na sluníčku, které se ukládaly na kamennou podezdívku a říkalo se jim nemodlenky. (Ještě dnes k vidění na stodole u Brožů).

Zvláštní pozornost patří hroznějovické mešní kapli sv. Isidora postavené v roce 1906 za starostování Jiřího Brože podle plánů Týnského architekta a stavitele Jaroslava Vojny. Realizátorem stavby byl stavitel Dušek z Pořežan. Kaple byla postavena na místě bývalého dřevěného kostelíka s věží, po němž zde později stála kaple se zvonící. Na oltář uspořádala hroznějovická obec sbírku a dřevěnou sošku pocházející z původní kaple dala zrenovat u Antonína Rozka, řezbáře a majitele závodu řezbářského a pozlačovačského po Antonínu Doubkovi v Soběslavi. Dřevěná soška zpodobňuje sv. Isidora, což je španělský národní světec – a proto se mu podobá – má široký plochý klobouk, dlouhý černý plášť, vysoké boty a před sebou pluh.

V dobách samostatného státu obec provozovala obecní pastoušku – chudobinec, vlastnila také obecní kovárnu. Škola tady nebyla, děti musely putovat do Kostece. Roku 1946 provedení a financování elektrifikace schválil MNV. V těsném závěsu pak dorazil do města i telefon. K již tehdy plánovanému vodovodu v Hroznějovicích však nedošlo.

V Hroznějovicích vzniklo také nejdříve »strojní družstvo« a později JZD v roce 1956, které bylo roku 1961 sloučeno s družstvy Poněšice, Lišnice, Jaroslavice a Kostece. Divadelní spolek Jirásek v Hroznějovicích působil ještě dlouho po válce, do roku 1965, a měl dobrou úroveň. Spolek měl kolem 15 členů a se svým uměním navštěvoval i okolní vsi. V hospodě *U Trávníčků* byl vybudován svépomocí sál, kde se později provozovalo také kino. Také Československý červený kříž a Svaz mládeže v Hroznějovicích fungoval, dvanáct let byla v kanceláři MNV provozována dětská lékařská poradna ... Spolek dobrovolných hasičů vznikl v roce 1936 a hasiči vždy patřili k aktivním organizátorům veřejného života.

Když srovnáte počty obyvatel Hroznějovic například v letech 1970 (126), 1991 (75), 2001 (52) a 2009 (51) je každému jasné, že život se na prahu nového tisíciletí z Hroznějovic postupně vytrácí. Většina majitelů domů v Hroznějovicích nežije trvale, a tak i při poměrně vysokém počtu budov je počet trvalých obyvatel poměrně nízký. Hroznějovice se tak staly vlastně rekreační osadou. Postupný zánik JZD, ztráta příjmů a pracovních příležitostí i touha lidí, zejména mladých, kteří své uplatnění hledají mimo zemědělskou sféru... to je dnešek.

Vypadá to, jako by již nebylo možné zachránit ves před postupným vyhlazením. Zejména špatná dopravní obslužnost odrazuje od bydlení v tomto odlehklém kraji. I v době, kdy se vzdálenosti zkracují a auto v rodině není problém, stále zůstává problematická doprava dětí do škol a k mimoškolní činnosti. Hroznějovice patří pod město Hluboká a díky vzniku Osadních výborů mohou alespoň omezeně mluvit do správy své osady. Osadní výbor Hroznějovic díky obětavosti a nadšení dobrovolníků organizuje kulturní akce, převážně pro děti, ale se zapojením celé veřejnosti: Pálení čarodějnic, Masopust, Dětské dny, Drakiáda, stavění vánočního stromu, zpívání koled a podobně a bylo založeno občanské sdružení Hroznějovická Dobromysl, aby bylo možné pomoci nízkému rozpočtu místní pokladny peněží z grantů. Za svou činnost byl osadní výbor oceněn Ministerstvem práce a sociálních věcí v soutěži »Obec přátelská rodině 2008« čestným ministerským uznáním.

Nejaktuálnějšími současnými událostmi jsou dokončení oprav kapličky, která se stala hroznějovickým symbolem a stavby nové hasičárny s dětskou klubovnou. Více o Hroznějovicích se dozvíte na stránkách www.hroznějovice.unas.cz

Psáno s poděkováním paní Hystenové a paní Souchové za možnost čerpání informací z jejich podkladů a brožury Hroznějovice včera a dnes.

Dokument, uložený v kapličce roku 1977

Úřední záznam – LP 1977

Místního národního výboru v Kostelci ze dne 20. května 1977

Obec Kostelec – jako středisková obec měla ještě 4 osady, Hroznějovice, Jaroslavice, Lišnice a Poněšice, které se v roce 1964 sloučily a vytvořily tak velký politický celek

V současné době se v osadě Hroznějovice opravovala místní kaple, která je chráněna památkovým úřadem, stejně jako dřevorezba sochy sv. Isidora, která znázorňuje patrona rolníků.

Protože jde o pamětihodnost, která byla postavena v 18. století, je správné, že současníci si váží díla svých předků, které také chtějí uchovat i příštím pokolením. Také socialistická společnost si váží a také plně podporuje, aby tyto historické památky byly zachovány na věky. O opravu kaple se přičinili předseda MNV v Kostelci, zdejší rodák komunista Petr Tupý, stejně tak jako ostatní poslanci NV a zejména za aktivity a pracovního elánu místních občanů pod vedením občanského výboru, jehož předsedu byl Jiří Šíma, zedník z čp. 33 a jeho členy Pavel Liška, Jan Jabůrek, Jaroslav Brož, Ladislav Štěpánek a František Trenda. Osada Hroznějovice podle sčítání měla k 1. 1. 1977 – 104 obyvatel.

V uvedené době zde bydlely ještě rodiny: Valků, Horáků, Šimků 4, Šimků 5, Lišků, Nekolů 8, Šimová, Panských, Štěpánků, Filip, Trávníček, Fiklů, Bromů, Šimů 21, Brožů, na hajnici Stropnických, Nekolová 24, Doležalů – na samotě, Matějů, Králů, Šimů 32, Šimů 33, Trendů, Dvořáků, Šimů 38, Krbců, Kloudů, Liška 41, Štěchová, Jabůrků, Pošveců, Klomfarů a Tupých. Jako mladé rodiny v č. 3 Hulenů, v č. 47 Šindelářů, č. 17 rod. Šmídů a č. 45 rod Šimů – pro rekreační účely ve stáří.

Opravu kaple – oplechování věžičky – kopule provedli pracovníci Komunálních služeb z Týna nad Vltavou – klempířští mistři.

Venkovní fasády pak místní zedníci za aktivní pomoci ostatních občanů. Finanční náklady spojené s touto opravou hradil odbor kultury ONV v Českých Budějovicích, ve spojitosti s okresní památkovou péčí.

Tento spis se vkládá do začínované nádoby a pak do ozdobné koule na vrcholu věžičky – jako důkaz práce a života místních občanů pro budoucí pokolení, až po letech znovu přistoupí k opravě této posvátné kaple.

Ke spisu přiložte další, ať naše díla nikdy nezahynou!

*V paměť vepsal a stvrdil pečeti předseda MNV Petr Tupý.
(doslovný přepis textu)*

Dokument uložený v kapli 30. srpna 2000

Kaple je zasvěcená sv. Isidorovi a je majetkem obce Hluboká nad Vltavou. V tomto jubilejním roce 2000 byla provedena její generální oprava. Osada Hroznějovice je nyní začleněna pod správu města Hluboká nad Vltavou. V čele města stojí ing. Tomáš Jirsa. Městský úřad hradí celou rekonstrukci. Oprava věže, náter. Kompletní oprava venkovních omítek, včetně náteru oken a dveří. Oprava vnitřních omítek, výměna dlažby, izolace základů včetně drenáže, chodník, úprava okolí.

V České republice, která vznikla rozdělením Československa dne 1.1. 1993, je prezidentem Václav Havel. Biskupský úřad v Českých Budějovicích spravuje mons. ThDr. Antonín Liška. Správu farnosti Kostelec, kam Hroznějovice patří, je pověřen pan Bořivoj Prajer. Velkou zásluhu na provedení této opravy má pan Aleš Raus – ředitel Podniku místního hospodářství. Veškeré práce na opravě této kapličky provedla stavební firma pana Jiřího Nedvěda z Hluboké nad Vltavou.

Zapsal ing. Jaroslav Stropnický, Hroznějovice 23

■ ■ Možná si vzpomínáte. Před necelými třemi roky jsme měli na titulní straně fotografii talentované houslistky z Hluboké, Markěty Kazdové. Při rozhovoru s její maminkou, Markétkou a její učitelkou hudby Tuulou Sivulou–Vacek jsme si tehdy domluvíly, že až bude mít Markéta zase nějaký úspěch v hraní na housle, budeme u toho. Těch úspěchů byla od té doby celá řada, ale z našeho pohledu nebyly pro nezavřeného čtenáře ničím výjimečné. Také tento rok měla Markéta naplněný různými akcemi s houslemi a soutěžení.

Opět se umístila na 1. místě v celorepublikové soutěži Plzeňské housličky. Mezi běžnými hudebními událostmi, které absolvovala, se ale letos objevila jedna mimořádná. Hudební škola, kterou navštěvuje, měla tu čest uspořádat společný koncert s Orchestrem Jihočeského divadla, který se konal pod názvem *Koncert mladých nadějí* a na který byla Markéta vybrána jak pro sólovou skladbu, tak pro komorní hru. Pro děti, pro rodiče, ale i pro orchestr to byl úžasný zážitek!

»Vzhledem k tomu, že Markéta nechce jít profesionální cestou a od září nastupuje na osmileté gymnázium, už se jí asi nepoštěstí zahrát si s takovým hudebním tělesem.« říká Markétčina maminka. »A ještě jeden nezapomenutelný zážitek máme z letošního léta – byli jsme na dovolené v Chorvatsku se známými z hudební školy. Děti si s sebou vzaly housle a jen tak pro legraci si vyrobily plakátek, nacvičily společně pár skladeb a vyrazily do historického městečka Rab. Zpočátku jsme měli docela strach, abychom neměli pletky s policií, že necháváme děti hrát na veřejnosti (pouliční hraní tam není tak běžné jako např. v centru Prahy), ale k našemu milému překvapení k žádné komplikaci nedošlo a děti sklídily obrovský úspěch. Někteří lidé včetně malých dětí vydrželi přes velká vedra poslouchat téměř hodinu a děti pořád přidávaly a přidávaly další skladby povzbuzovány úspěchem. Navíc si za hraní vydělaly nějaké peníze, které jim lidé hodili do futrálu houslí, což byl jejich první (a možná i poslední) honorář za hudbu vůbec. Tento úspěch je povzbudil možná ještě víc než dobré umístění v soutěžích... Vydělané peníze pak hned na místě utratili za věci, s jejichž koupí bychom asi jako rodiče váhali.«

Nedalo nám to, a s Markétou jsme si o hraní na housle znovu popovídali. Trochu povyrostla, je jí už 11 let a chodí na housle pořád ke stejné paní učitelce, která pochází z Finska, ale žije v Českých Budějovicích, vyučuje hru na housle a komorní hru na Konzervatoři a na ZUŠ B. Jeremiáše v Českých Budějovicích.

Paní učitelka Tuula Sivula –Vacek měla letos velmi úspěšný rok, protože jí do krajského kola hudební soutěže ZUŠ postoupili skoro všichni žáci a mnoho jich

získalo přední umístění i v jiných soutěžích. Vyučuje spoustu malých dětí, do kterých investuje hodně času, svého nadšení a dokáže je motivovat k tomu, aby se nebály nejen koncertovat, ale zkusit i soutěžit. Paní učitelka totiž používá v Čechách ne tak obvyklé metody výuky na hudební nástroje a její metoda evidentně funguje.

Pravda je, že skloubit školu a tak náročný koníček je hodně časově náročné, Markétka se letos připravovala na přijímačky a teď v září nastupuje na gymnázium, takže se všech hudebních soutěží neúčastnila. Volba školy – rozhodování mezi gymnáziem a konzervatoří – asi nebyla jednoduchá. Bylo by sice možné studovat paralelně obě školy, ale Markétka se k téhle alternativě dosud nerozhodla, i když by ji na konzervatoři vyučovala její současná paní učitelka.

Není jednoduché vybalancovat u dětí nasměrování jejich talentu. Markéta není vyhraněná osobnost a jak sama říká: »Stejně tak, jak ráda hraju na housle, mě baví i výtvarné práce, hodně maluju, tancuju, miluju zvířátka a mám i další zájmy. Rozhodně se nechci věnovat jenom hudbě.«

Paní učitelka vidí vztah k hudbě podobně, je pro ni důležité, aby se její svěřenci věnovali hudbě s láskou a nechce překročit tenkou hranici, kdy děti jezdí jenom na soutěže, cvičí a obětují svému talentu všechno a pak najednou nechťejí housle ani vidět. Někdy může jít o psychický blok, ale stejně tak je možné fyzické poškození svalů ruky a pak doktor zakáže cvičit úplně.

To se také Markétce a její mladší sestře, která zase hraje na klavír, na paní učitelce líbí – že doporučuje, aby si děti o prázdninách odpočinuly a nemusí cvičit tolik jako ve školním roce! Možná o to víc se pak na své nástroje těší!

Proto je asi dobrý pedagog a rodič ten, kdo si uvědomuje, že má před sebou děti – a že je dobré k nim být náročný, ale nepřetěžovat je a hlavně zachovat jim pocit radosti z toho, co umějí a co mohou předvést.

Proto Markétka ráda vystupovala v malých orchestrech své hudební školy – pro menší i větší děti. Je to náročné – dokázat všechny děti instrumentálně sehrát a nacházet společný čas na zkoušky, představení i soutěže. Při vystoupení většího počtu dětí, které nacvičí společnou skladbu, je totiž občas problém účastnit se soutěží, když někteří nemohou jet nebo onemocní. Tohle se také Markétě stalo letos osudné na Kociánově houslové soutěži, což je mezinárodní hudební soutěž pro mládež. Loni v téhle soutěži získala mezi malými houslisty celého světa úžasně 5. místo – a byl to dosud její největší úspěch. Jenže letos měla chřipku, už to vypadalo, že to bude dobré, ale den před soutěží omdlela. Byla zesláblá, takže účast v soutěži raději vzdala.

Škoda, celý rok cvičila poctivě velice náročnou povinnou skladbu – a nakonec si ji zahrála až na jiné soutěži. Svůj účel to splnilo, odevičila si hodiny, co skladbě měla dát, a to už se jí neztratí... ale přesto...

Umělci, sportovci, to tak prostě mají, jejich výkon je vázaný na určitý den a hodinu, a ne každý má to štěstí být v den D ve špičkové kondici.

Možná proto také letos paní učitelka vsadila na méně početné soutěžní skupinky. Markétka tak nacvičila duo s kamarádem, se kterým pak společně vyhráli krajské kolo soutěže ZUŠ..

A byl to právě tenhle kamarád, se kterým pak Markéta koncertovala v malebném zákoutí parku starého městečka na břehu moře. Dokonce místní

obchodníci odběhli od svých krámků a šli si děti poslechnout. A majitel restaurace, poblíž které hráli, nejen že neprotestoval, ale byl první, kdo jim šel hodit peníze a jeho holčička celou dobu posedávala poblíž a tancovala, a to oba malí umělci zahráli nejméně patnáct skladeb. Hrají spolu odmala, takže to bylo sice improvizované, bez not, ale kvalitně zahrané.

Michal je původem z moravské rodiny, takový cimbálový hráč, otevřený, veselý a Markéta se to od něj zřejmě přiučila, nebojí se zkusit cokoli zahrát i bez velké přípravy, i když je to proti poučce klasické hudební školy: nehraj, pokud to nemáš stoprocentně nacvičené! Děti se nebojí přidat se u táboráku nebo kdekoli, kde slyší nějakou muziku. Takže hráli i věci, které měli jen naposlouchané, a nikdy na ně noty neměli.

Projev sólistů by neměl být křečovitý, ale přirozený, pokud je to sólová skladba, měla by v tom být individualita, přizpůsobení tomu, jak dítě skladbu vnímá, což právě učitelka hudby ve svých dětech objevuje. Hráť pro radost svoji, znamená předat druhým ten nedefinovatelný niterný dobrý pocit, který hudba přináší.

»Ona úplná dokonalost vlastně není lidská,« *podotýká ještě Markétčina maminka.* »Nedávno jsme to řešili s mým kolegou v práci. Jako mladý hrával na bubny a pořídil si hudební program do počítače, přidá si tam různé nástroje – a když si nastaví nulovou chybu – tak se to prý nedá poslouchat, je to tak strašně dokonalé, až to obtěžuje. Musí tam být nějaká odchylka, rytmus, prodloužené a zkrácené noty, i ta nálada, aby to byla hudba, která je živá a dá se poslouchat.«

A protože je září, přejme všem dětem, aby pro ně bylo učení především radostí z poznávaného a aby rodiče ani učitelé nezapomínali, že každé dítě má na něco talent. A že je na nás dospělých, abychom ho dětem pomáhali objevit. K jejich i naší radosti.

Foto: archiv rodiny Kazdových

Příspěvek k diskusi o vodní cestě Č. Budějovice – Praha

V posledních dnech se objevilo několik článků o lodní dopravě z Českých Budějovic na Hlubokou. Jako příspěvek k diskusi různých autorů bych rád uvedl několik faktů:

1. Úprava koryta Vltavy v Českých Budějovicích nebyla vyvolána potřebou plavby, ale záměrem města České Budějovice

a státu ochránit město před účinky stoleté vody. Projekty protipovodňových opatření a splavnění byly pouze vzájemně koordinovány. Investorem splavnění bylo Ředitelství vodních cest, investorem protipovodňových opatření je Povodí Vltavy a město České Budějovice.

2. Splavnění Vltavy, tedy vybudování vodní cesty České Budějovice – Praha, je cca 80 let starý záměr českého státu a všechna vodní díla na Vltavě byla od první republiky budována se stavební přípravou pro budoucí splavnění. Vláda České republiky v roce 2004 rozhodla o realizaci splavnění, které se nyní buduje. Opětovně pokládanou otázku, zda jde o účelně vynaložené peníze a zda by nebylo možné je utratit v jiné zemi Evropské Unie efektivněji, nejsem schopen posoudit. Obávám se, že ji nejsou schopni posoudit ani ti, kteří diskusi na toto téma otevírají.

3. Tolik diskutovaná vodní cesta z Českých Budějovic na Hlubokou je pouze počáteční etapou splavnění a skoro bych řekl, z hlediska zážitku z plavby, tou nejnudnější. Příští rok bude otevřena plavební komora v Hluboké nad Vltavou a lodě se dostanou na Hněvkovickou přehradu, do Týna nad Vltavou a na Orlík. V roce 2014 by měly lodě dorazit až do Prahy a odtud kamkoli do světa. A to už je přeci zajímavé.

4. Vodní cesta je jako silnice. Stát vybuduje cestu, ale jezdí po ní soukromá auta a autobusy. A tím se dostávám k občasné kritice služeb lodní přepravy. Jde o soukromou společnost, která začala provozovat přepravu osob na prvním otevřeném úseku vodní cesty. Kritika je potřebná a zvyšuje úroveň služeb.

Na druhou stranu musím otevřeně říci, že si vážím podnikatelů, kteří zakoupili starší lodě a šli do rizika podnikání: začali přepravovat lidi na prvním úseku vodní cesty. Začali podnikat v prostředí, kde nemohli navázat na žádné zkušenosti ani zákazníky, protože jsou prostě první. I když mají s lodní dopravou zkušenosti odjinud (jedna loď se k nám stěhovala z Orlíka a druhá, tuším, z třeboňského Světa), museli nabrat nový personál, vybudovat nová přistávací místa, zkoordinovat jízdní řád... Nemohu si dovolit komentovat jejich ceny, které vycházejí z jejich nákladů a kalkulací.

5. Skutečnost, že se lodní dopravou za první dva měsíce od otevření vodní cesty přepravilo přes zřemadlo v Českém Vrbném 8600 osob, považuji za úspěch a dobrý začátek. V řadě zemí je oblíbenou atrakcí zapůjčení plavidla a strávení dovolené s rodinou a přáteli »na lodi«. Tisíce českých turistů se každoročně za touto dovolenou vypravují ať již do Chorvatska či na kanály do Holandska. Jsem si jist, že se najdou podnikatelé, kteří začnou podobné pronájmy nabízet i na Vltavě. A předem říkám, budou také vítáni.

6. Jsem mimo jiné přesvědčen o tom, že splavnění Vltavy a rekreační plavba jsou jedním z mála východisek, jak změnit negativní trendy rekreační oblasti Orlicka, které ještě před dvaceti lety bylo jedním z hlavních turistických cílů domácích turistů. Turistický ruch tohoto typu může být významným ekonomickým pilířem, jak je vidět v Holandsku či ve Francii, kde z něj žijí celé oblasti.

Tomáš Jirsa, sobota, 27. srpna 2011
Zdroj: Českobudějovický deník

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

Šetřete přírodu a VAŠE PENÍZE při jízdě autem

Přestavba auta na LPG je řešení pro budoucnost

!Využijte zaváděcí ceny!

SLEVA 10%

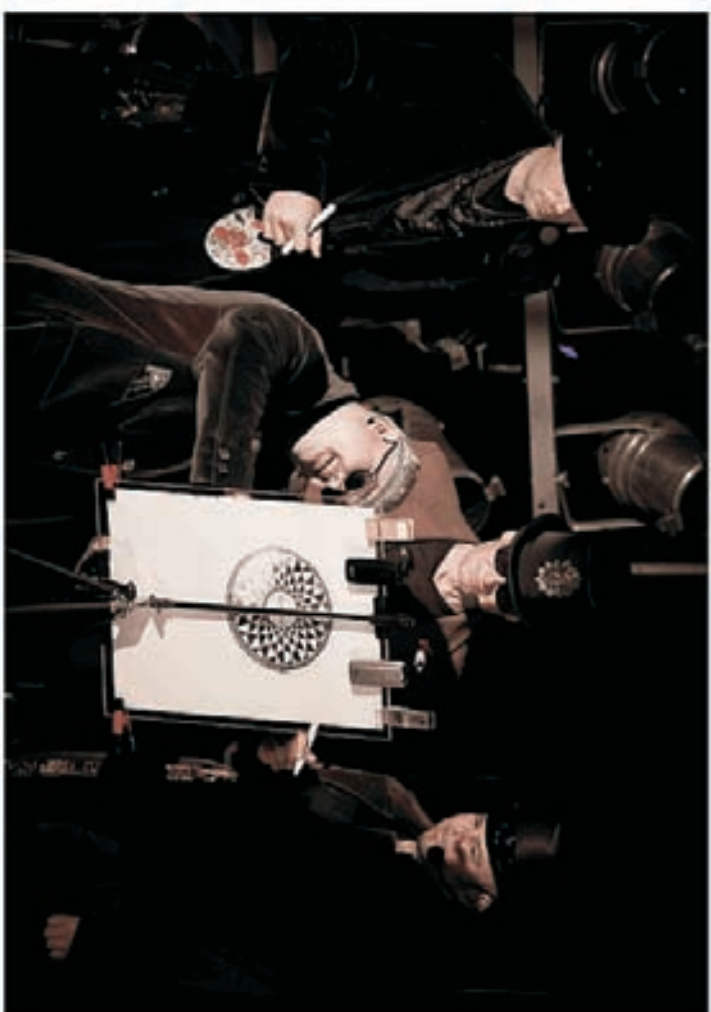
Přestavba Škoda Fabia a Škoda Octavia (do 100kW) nyní pouze 22.500,-

Pro více informací a objednávky nás kontaktujte

Telefon: 608 961 971

WWW.LPG-BAVOROVICE.CZ

Platí od 1.7.11	Odjezdy ze zastávky Hluboká n.Vlt., pod kostelem	ČSAD JIHOTRANS
Bečyně	x ⑥ x x ⑦ p x x 60 ⑦ x x x † 5:42 7:02 8:54 11:34 14:07 15:14 15:47 16:10 16:47 18:47 17:02 19:00	
České Budějovice	x x ⑦ 14 x x x x ⑧ † x x x p ² x ⑧ x p ² x x ⑧ x x 70 ⑧ † p ² x p ² x † ⑧ x 4:44 4:50 5:00 5:45 5:52 6:01 6:04 6:10 6:12 6:25 6:27 6:55 7:10 7:11 7:15 7:20 7:34 7:35 8:04 8:23 8:32 8:50 8:50 9:03 9:12	
	⑧ † x ⑧ p ² x p ² † p ² ⑧ † x ⑧ † ⑧ † ⑧ † x † x ③ 23 ④ 15 ⑤ 16 ⑧ † p ² x 71 x ⑧ 75 9:31 9:45 10:24 10:32 11:00 11:44 12:04 12:04 12:20 12:40 13:04 13:04 13:04 13:10 13:10 13:20 13:30 14:10 14:10	
	⑦ ⑧ † x 71 ⑧ † p ² ⑧ x p ² x x x x x x ⑧ † x p ² x ⑧ x † ⑦ 22 x p ² 14:24 14:55 15:25 15:25 15:31 15:32 15:34 15:38 15:55 16:04 16:24 16:24 16:31 16:38 16:55 17:12 17:25 17:40 17:55 18:21	
	† x x ⑧ ⑧ 54 † 55 ⑦ 22 p ² x x p ² 18:53 18:53 19:24 19:24 19:25 19:25 20:20 20:20 20:38 21:53 23:15	
Hosín	x p ² x p ² ⑧ † p ² x p ² ⑧ p ² x p ² † p ² ⑧ † p ² ⑧ † p ² x p ² x p ² p ² p ² p ² 6:27 7:11 8:23 8:32 10:20 10:32 11:00 13:20 15:20 15:32 16:31 18:21 20:20 23:15	
Milevsko	⑦ 22 19:17	
Mydlovary	x x 70 x 8:32 15:10 15:50	
Olešník	x † x x ⑧ x 70 x † x ⑧ x x 11 6:40 9:55 11:03 12:45 14:54 15:28 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Písek, Orlik n.Vlt. Zvk. Podhradí	⑧ 54 † 55 8:30 8:30	
Poněšice, Kostelec	x x x x 6:35 12:43 15:17 17:11	
Praha, Roztyly	x ⑥ x ⑧ † ⑦ p x ⑦ x 5:42 7:02 14:07 14:07 15:14 15:47 16:47 16:47	
Týn n.Vlt.	x x x x 70 ⑧ † x x ⑧ x 70 x x ⑧ x ⑧ 75 ⑧ † x † x x ⑦ x x 5:35 5:42 6:35 7:00 7:02 8:14 10:11 10:55 11:34 12:43 13:05 13:50 13:50 14:07 15:15 15:15 15:17 16:10 16:47 17:40 19:00	
	⑧ † ⑦ 22 † x 12 19:00 19:17 20:18 22:57	
Týn n.Vlt. přes Otčen	x † x x ⑧ x † x ⑧ x x 11 6:40 9:55 11:03 12:45 15:28 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Týn n.Vlt. přes Pukarec	x x x x 6:35 12:43 15:15 17:10	
Zahájí	x † x x ⑧ x 70 x 70 x x † x ⑧ x x 11 6:40 9:55 11:03 12:45 14:54 15:28 15:28 16:24 16:42 16:55 17:20 18:37 22:57	
Zámostí	x 23 x 27 x p ² ⑧ x x x p ² x ⑧ † p ² ⑧ † x p ² ⑧ † p ² ⑧ † p ² ⑧ † x x 70 D ⑧ † p ² ⑧ † x 5:45 5:51 6:27 6:34 6:53 7:11 7:20 8:09 8:20 8:32 10:20 10:32 10:55 11:00 12:14 12:43 12:45 13:20 14:23 14:58	
	x d ⑧ † p ² x p ² ⑧ † x p ² x x p ² x D ⑧ x p ² p ² 15:17 15:20 15:32 16:03 16:31 16:38 17:11 18:21 18:43 18:43 20:24 20:28 23:15	
Zliv	x 27 x 70 x x x 70 p ¹ x x p ³ ⑦ 14 x 5:33 6:50 8:13 12:22 15:15 15:19 16:55 18:04 21:35	
Vysvětlivky značek		
x jede v pracovních dnech ① jede v pondělí ② jede v úterý ③ jede ve středu ④ jede ve čtvrtek ⑤ jede v pátek ⑥ jede v sobotu ⑦ jede v neděli † jede v neděli a ve státně uznané svátky ⑧ spoj přepravuje jízdní kola, informace o provozu získáte na tel. 602 785 106. p s přestupem v zast. Týn n.Vlt. p s přestupem v zast. Zahájí p ¹ přes Mydlovary d v zast. U Pulců přestup na spoj do Dobřejovic p ² Linka MHD č.4 - platí tarif MHD D spoj pokračuje do Dobřejovic - bez přestupu		
11 jede jen v lichých týdnech 60 jede od 1.7. do 31.8., od 26.10. do 28.10., 18.11. 12 jede jen v sudých týdnech 70 nejede od 1.7. do 31.8., 28.9., od 26.10. do 28.10., 17.11. 14 jede také 6.7. 71 nejede od 1.7. do 31.8., od 26.10. do 28.10., 17.11., 18.11. 15 nejede 30.6., od 5.7. do 6.7., 28.9., 25.10., 17.11. 75 nejede od 1.7. do 2.9., 28.10., 18.11. 16 jede od 1.7. do 31.8. 22 nejede od 1.7. do 31.8., 28.9., 28.10., 17.11. 23 jede 4.7., od 18.7. do 29.7., 18.11. 27 nejede 4.7., od 18.7. do 29.7., 18.11. 54 jede od 4.6. do 24.9. 55 jede od 1.7. do 31.8.		

XVI. Hudební festival na zámcích Hluboká. Léto 2011. Foto: Jan Pirgl

Myslela jsem si, že to bude romantická reportáž z romantického záměsteckého nádraží. Vždyť napohled to tak je: čistě žlutě omítnutá nádražní budova, která pamatuje Jana Adolfa ze Schwarzenberku. Nádraží obklopené stromy, z perónu přes koleje hledíte do příjemné syté zeleně protějščího kopce. Tahle zastávka vonívala dřevem, protože se tu nakládalo hodně dříví z hlubockých lesů – a pamatují si také, že kdysi tady mívali v nádražní restauraci docela dobrý salám s cibulí a octem... ach, to kouzlo nádražních restaurací...

Jenže, železničářská pohádka dnes není moc veselá a už asi nikdy nebude. I když jako cestující máme radost, že leckteré zastávky na tratích prokoukly a jsou alespoň zvenčí opravené, možná nám uniklo, že mnohé z nich jsou prázdné. Život z nich odchází spolu se zaměstnanci. Jejich práci přebírají počítače a ovládání železnic se děje z centrálních středisek. Jak říká záměstecký výpravčí – před lety jste i na tak malém nádraží jako je zastávka Hluboká Zámostí potkali náčelníka neboli přednostu stanice, samozřejmě výpravčího s červenou čepicí, k nádraží patřila pokladní, která prodávala – dnes už pouze sběratelské – krásné tuhé papundeklové jízdenky. Ty vám pak proštípl průvodčí ve vlaku. Fungovala zde úschovna

Tohle nádraží má za sebou kus historie...

Schwarzenberka sice osobně nepamatují, ale nějaké zápisy ze starých časů by se tady našly... říká výpravčí. A skutečně na nádraží mají ještě ručně psanou nádražní kroniku, začínající zápisky z roku 1945 a pokračující až do nedávných let. V té knize se dá najít všechno možné, třeba jak se budovaly příjezdové cesty od mostu k nádraží a vůbec různé věci, týkající se také historie města. Je tu psáno, že první zmínka o hlubocké železniční dopravě je z roku 1866. To se ale týkalo druhé tratě ČB – Plzeň, která je starší. Trať v Zámostí spojovala Budějovice, Veselí nad Lužnicí a Prahu o šest let později.

Já nejsem až takový pamětník, ale přece jen tady sloužím už třicet let. Největší rozdíl mezi minulostí a současností je v tom, že na nádraží dřív samozřejmě pracovala spousta lidí, při jedné službě najednou až 6 zaměstnanců – a turnusově se osazenstvo měnilo. Celkem u nás pracovalo 15 zaměstnanců. A například dneska jsem tady úplně sám.

Dráhy nyní prezentují systém, který vychází z představy, že stejně jako autobusy nemají na každé zastávce budovu se zázemím a vytopenou čekárnou, nebude to tak mít ani železnice. Z úsporných důvodů je to pochopitelné, ale ještě všichni pamatujeme doby, kdy to bývalo jinak. Takže se cestujícím špatně vysvětluje, že záchody jsou zavřené, protože nemáme uklízečku a čekárnu neprovozujeme, protože bychom za ni museli platit nájem vlastního podniku.

V každé stanici, i takovéhle malé jako v Zámostí, býval přednosta – a bývala to postava důležitá, ano, všichni ho známe z filmu *Přednosta stanice* s Vlastou Burianem.

Byl tady pokladník, uklízečka, staniční dělník, a všichni další, které už jsme vyjmenovali dříve. Postupem času průběžně, ale hlavně potom po roce 1989, tyhle profese z nádraží mizely. Dnes se nás tady střídá pět.

zavazadel, v domečku na každém konci nádraží pracovali dva výhybkáři, signalista, manipulační dělník, který nakládal balíky, kufrы a kola a přepravoval náklady, uklízečka, a k údržbě a ovládání trati se tu pohybovali výhybkáři, pochůzkáři... Železničáři různých profesí patřili k sobě a byli na svoji profesi hrdí, modrá armáda zkrátka symbolizovala lesk starých dobrých časů na dráze, dobrou státní službu pod penzí.

Nostalgické doby českých drah jsou dávno pryč, vyprchaly tak, jako století páry. Přesto i dnes pan výpravčí pokaždé, když kolem projíždí vlak, vyběhne na perón s nasazenou červenou čepicí a pořád ještě ho z oken vlaku zdraví strojvedoucí a mávají mu cestující. Pan výpravčí Jan Lusk tedy každou chvíli utekl od rozhovoru, ale zůstával soustředěný. Jednak aby sledoval počítač a doplňoval údaje o projíždějících vlacích, jednak aby pravidelně odmávl vlak z perónu. Jeho dnes už penzionovaný kolega, pan Jan Šejda, spojil s nádražím i svůj soukromý život. Bydlí ve služebním bytě přímo v budově nádraží.

A tak jsme si povídali na téma: Jak se dnes žije železničářům, když koleje, budovy, vlaky i zaměstnanci v nich, patří každý jinému vlastníkovu a lidé vlastně nejraději jezdí autem...

Takže když někdo tvrdí, že je na dráze zaměstnáno zbytečně moc lidí, já si to nemyslím. Počty lidí se velmi zredukovaly. Dělá se to i tak, že malé stanice řídí na dálku dispečer, nikdo na nich není.

A počet vlaků, který stanicemi projede, se zmenšil? Ne, neřekl bych, počet vlaků tady projíždějících je přibližně stejný. Dřív si každá stanice počítala tzv. výkony stanice, aby věděla, kolik vlaků nákladních i osobních přes ni projelo, kolik lokomotiv, kolik vozů... Dnes je všechno evidováno přes počítače, takže vlastně by to mělo být naprosto jednoduše zjistitelné, ale my už se to nedozvíme.

Já sloužil od roku 1965, říká bývalý kolega, a řekl bych to takhle: na počet vlaků je to stejné, akorát dřív nákladní doprava víc stála, než jela. Bylo RVHP, všechny socialistické státy propojené, a posílaly se velké objemy zboží. Nebyly počítače, a tak třeba Budějovice vzlaly dva vlaky k vyskladnění, a dokud je

nezpracovaly, nevzaly další. Tehdy mělo budějcké nádraží pět nákladových tratí, tři vjezdové koleje, a než se vlaky vyprázdnily, trvalo to. Dnes se tohle změnilo, takže nákladní vlaky jezdí víc a rychleji, ale je pravda, že dřív měl vlak třeba třicet vagonů – a dnes může přijet třeba jen s jedním, dvěma.

Velký objem nákladní dopravy taky dělal tranzit do Rakouska – a v Budějovicích se všechny vlaky přepřahaly, přijel vlak v elektrice a přepřahal se na motorový, a to samé ještě před Summerau v Horním Dvořišti, kde se měnily české lokomotivy do rakouských. To všechno nákladní dopravu hodně zdržovalo, proto vlaky za sebou postávaly. Navíc to byla doba, kdy se všechno

proclívало, kontrolovalo – nejen osobní, ale i nákladní vlaky. To už se dneska zrychlilo, padly hranice, dneska jede vlak třeba z Ostravy až do Lince bez zastavení. Dnes na trh vstoupil soukromý sektor, dřív se vezly boty do prodejen

Soukromníci mají teď své vlastní představy o pracovní době – a ono už pak nejde všem vyhovět.

Na Hluboké si lidé pochopitelně spíš vyberou autobus, protože kdo by se vláčel tak daleko a do kopce k nádražní stanici. Osobní doprava na krátké tratě je tady málo vytižená, takže dnes už se smějeme, že v osobáčku měl dřív každý cestující svoje okýnko a dnes už má pomalu každý cestující svůj vagónek. Proč je Hluboká pro osobáčky nešťastně položena oběma nádražními dál od města? Prý za to mohla kněžna. Železnice měla vést původně podél Vltavy a vyústit u Chotýčan. Jenže jak kněžna hodně cestovala, dozvěděla se v Itálii, kde už železnici měli, že jim vlaky špiní a ničí parky (tehdy se jezdilo s párou). A proto Schwarzenberg změnil plány, aby se nezničil vybudovaný hlubocký park, pozemky na dráhu dal zdarma a tady v Zámostí se dost těžce kutalo ve skále. Tehdy ovšem k oběma nádražím zajišťoval přepravu poštovní vůz. I později sem zajížděl k vlaku autobus a lidé se dovezli do města, v té době to

bylo dobré, ale dnes jsou tržby od cestujících z naší stanice desetkrát menší.

A rychlíky a dálkové vlaky?

Dálková osobní doprava je relativně naplněná, tam to jde dobře, do Prahy se dostanete stoprocentně v častějším intervalu vlakem než autobusem. Stačíme konkurovat autobusům – i když je to teď problematické s výstavbou koridoru (IV. železniční tranzitní koridor Praha – České Budějovice – Linec). Takže je momentálně bohužel hodně výluk, ale až jednou to bude dokonané, tak se bude do Prahy jezdit pod dvě hodiny.

A při vši úctě, když vlak má zpoždění, to je nějakých řečí – ale když jedete do Prahy autem směrem na Tábor, řekněte upřímně, na jak dlouho se vám prodlouží cesta popojížděním v kolonách.

Takže v tomhle dělám drahám advokáta, myslím si, že je to cestování slušné a pohodlné, až na to, že můžeme diskutovat o nepořádku, na něj si lidé stěžují nejčastěji. Ale ten nepořádek někdo dělá. A kdo asi? Vezměte si převoz vodáků do Vyššího Brodu. Tam dáte čistý vůz – a jich jede skupina, je jich hodně a ještě se napijou, jak myslíte, že ten vůz asi dopadne? Jenže to udělali lidi, nikoli nádražáci, v tomhle ohledu výchova národa ještě hodně pokulhává. Řidič si autobus ohlíká, když mu tam někdo stříká sprejem. Ale když má průvodčí sedm vozů a je tam někdo, kdo se chce chovat jako vandal, tak se to nedá uhlídat. Odpadky a pomalované sedačky a zloději... Měli bychom být všímavější všichni.

Kdo vlastně dělá jízdní řád? Můžete do toho mluvit? Mluvit můžeme, ale nikdo nás moc neposlouchá. Když se dělá grafikon (jízdní řád) – dřív se měnil v polovině roku, teď koncem – můžete podat nějaké návrhy. Jenže návrhy ze všech stanic by byly stejné, každý by chtěl, aby

od nich vlak odjížděl v půl osmé ráno. Někdo to musí zkoordinovat, bere se v potaz důležitost místa a návaznost k dalším spojům, aby to tamhle ve Veselí nebo v Budějovicích navazovalo. To je takový zamotaný pavouk, že se na tom sedí týden na poradě a pak zas dojde na celostátní porady, sedíte v Praze a Pražák vám suverénně řekne, my máme milion lidí, Jižní Čechy do kupy 650 000 – a tak to všechno jede podle Prahy. Praha je středem Evropy a má hlavní nádraží.

Jízdní řády my jako zaměstnanci nemůžeme moc ovlivňovat, připomínky mohou vznášet i města v zájmu svých občanů, pravda ale je, že ne vždy je možné je splnit, někdo se prostě musí přizpůsobit. Takže nám tu nestaví už ani rychlíky z Prahy. V regionálním jízdním řádu je to jednodušší, když jsme viděli, že to někde vážně u dojezdu vlaku a přestupu na autobus, zavolali jsme a pro Jihotrans nebyl problém čas o chvíli posunout. Ti, co nejedou po kolejích, jsou na tom líp, silnice je variabilní. Integrovaný systém v jistém ohledu zůstal, i když už nemá společný lístek a nemusí mít návaznost.

Už tak je smutné, že Hlubokou neprojíždí Orient Expres, ale proč z jihu zmizela proslulá Vindobona? S mezinárodními vlaky to máme tak – my jsme na železnici pořád ti, kteří přišli do dnešní Evropy až poslední, po revoluci, a to už byly důležité tratě rozdělené. Vindobonu už u nás nepotkáte, jezdí přes Brno, protože Rakušané veškeré vlaky do Vídně odmítli jezdit přes Gmünd, tam mají jen regionální dopravu a dnes už tudy mezinárodní rychlíky nejedí.

Ale právě na dlouhých tratích, myslím, jsou vlaky na cestování dokonalé. Nemusíte jen sedět, můžete se projít a protáhnout, zajdete do jídelního vozu, cestování s dětmi je veselejší, projíždíte krásnou krajinou... ve vlaku můžete dělat spoustu věcí a má to své kouzlo... Jenže ceny se zvedají, energie je drahá, problém je, že všechny peníze jdou na provoz a na to, aby se obnovil vozový park, nezbyvá. Je smutné, že musíme lidem říkat, my vám zdrazíme jízdenky, ale budete jezdit pořád v těch samých starých vagónech. Ale abych dráze nekřivdil, přece jen se začínají objevovat nové vagóny, okolo velkých měst jezdí nové patrové příměstské jednotky, u nás se můžete svést žlutozelenou Regionovou. Do rakouského Linze se můžete svést v rakouských vozech a dokonce vás potáhne i rakouská lokomotiva Taurus.

Jaké je bydlení přímo na nádraží? ptám se pana Šejdy a dozvídám se, že zas tak velká romantika to není.

V patře budovy byly zaměstnanecké byty, vždycky aspoň jeden z rodiny musel pracovat u železnice. V současné době už o byty tady zájem není, to víte, lokální topení, záchod na chodbě, svoji koupelnu mají jen dva byty ze všech, léta se sem dovážela voda do studně, protože – to je tady v kronice taky zapsané – roku 1957 studna vyschla. Vodovod se sem protáhl vlastně nedávno.

Nádraží má sice fasádu natřenou, jenže to je jako s lokomotivami, které se natírají namodro, ale vespod je to všechno staré, dům vlhký – železnice prostě na obnovu vozového parku

z jednoho centrálního skladu, plný náklad vlaku, dnes každý objedná, kde chce, a co chce, ale jen trochu – nepotřebuje toho vagón. Odpadli velkoodběratelé, těm ostatním stačí jedna avie. Dřív chodily plné vagóny melounů, rajčat, dnes to všechno vozí kamiony. Názorný příklad vidíte u nás. Dříve se tady nakládalo a vykládalo třeba i 10 vagónů se dřívím a řezivem denně, a dneska? Pusto prázdno a vlečka se už vůbec neprovozuje přes půl roku. Zase kamiony. Což o to, my už jsme teď taky rychlí a za den to přes republiku převezeme, ovšem někdo to musí naložit na začátku, a někdo s mechanizací zase vyložit a dovézt na místo určení – a ne každá stanice má oprávnění pro vykládku. V mnoha malých stanicích se nesmí ani nakládat ani vykládat. Dráha, ať děláme, co děláme, nemá koleje položené všude. Nedovezeme obchodníkovi se zeleninou bedny až na dvůr.

Změnil se poměr nákladní a osobní dopravy?

Poměr nákladní a osobní dopravy je zhruba dvě třetiny osobní a zbytek nákladní. V osobní převažuje dálková doprava, osobních vlaků na krátké vzdálenosti ubylo, některé tratě se vůbec ruší. Aby jezdili lidi z Hluboké do Budějovic vlakem – ne. Jedou spíš autobusem, taky do toho zasáhla městská autobusová linka. Integrovaná doprava – systém, že vám platí stejná jízdenka na vlak či autobus byl zrušen.

Změna přišla v jízdních řádech. Dřív se dělaly jednodušeji, aby byla návaznost pro dělníky v šest, pro zaměstnance na sedmou a pro školáky na osmou a stejně tak odpoledne zase návrat. Dnes začal trend tzv. taktové dopravy, vlaky jezdí po hodině, po dvou, ve stejný čas. Jestli to lidem vyhovuje víc nebo ne, nevím. To je změnou doby – dřív neexistovalo, aby škola začínala jinak než ráno v osm, všechny podniky začínaly skoro stejně.

a udržování nemovitostí peníze nemá. A mrzí mě, že i tady okolo je to takové území nikoho, v zimě má město silnice uklizené, ale sem se nezajede, protože příjezd k nádraží městu nepatří a cestující se pak brodí sněhem.

Když se posadíme za pracovní stůl v pracovních výpravčích, na co se to díváme?

Na papírovém válci nad stolem je barevnými čarami nakreslená teorie, tak by vlaky měly jet podle jízdního řádu – a v počítači na jednom ze tří monitorů je pak praxe, jak opravdu projedou našim nádražím. Některé – třeba ty modré – jsou nepravidelné vlaky, černé jsou nákladní, červené jsou osobní, silnější čarou jsou rychlíky, zelenou jsou samotné lokomotivy. Na monitoru mohou sledovat, jak jezdí vlaky na celé trati, třeba až do Prahy. Na druhém monitoru vidíte šedými čárkami nakreslenou část českobudějovického nádraží – Nemanice. Tak vlastně vypadá nejmodernější zabezpečovací zařízení. A jak vidíte, můžu sledovat i co se děje u »sousedů« ve vedlejší stanici. Tady je pak volná vlaková cesta vyjádřena zelenou barvou, červený je jedoucí vlak, bílá znamená, že je vlak posunován, ukazuje se nám návěstí. Takže to je takový základ, který sledujeme.

Samozřejmě po měsíci, dvou, si jednotlivé průjezdy tak trochu zapamatujete. A hlavně nám naskakují jednotlivé vlaky na počítači. A to je právě ten třetí monitor. Když nebyl počítač, zapisovali jsme vlaky na velkou papírovou plachtu ručně, dnes už jen doplňujeme do počítače čísla vlaků, čas příjezdu na naši stanici a odjezd. Což je samozřejmě zlepšení, i když z toho nepřetržitě koukání do počítače budou mít všichni nádražáci brejle. A pokud potřebujeme, v počítači najdeme spoustu věcí, třeba i jméno a mobilní telefon strojvedoucího vlaku. Všechny námi zapsané údaje se pak přenášejí do centrálního počítače a díky internetu dnes i cestující mohou sledovat svůj vlak, kde právě je.

A my výpravčí si mezi stanicemi vlaky »posíláme« právě prostřednictvím počítače. Podle čísla vlaku a času, vlak, který projel, převezme další stanice v řadě za mnou. Podle počítače může i vědět, na jakou kolej by měl vjet, co se bude dělat třeba s lokomotivou, a tak podobně. Dřív to bylo tak, že když ode mě měl odjet vlak, já musel zavolat dalšímu výpravčímu a nabídnout mu ho. On ho přijal – a teprve potom se jelo dál. Já mu ho dnes přeposílám přes počítač, a předpokládám, že on si ho v počítači a pak i fyzicky přebere. Takže jsme se ztechnizovali – a jsme ostře sledováni a když se do minutu neozveme, nevyplníme zadané úkoly, už se o nás někdo stará – nebo nám seberou prémie.

A může se stát, že když něco zanedbáte, způsobíte neštěstí? Ta zařízení jsou bezpečná a setkávají se tu několikeré kontroly a zabezpečení. Kdysi dávno touhle zastávkou vedly jen tři koleje, bylo tu zařízení, kde se elektřina vyráběla víceméně točením klikou a nádraží se ovládalo pár hejblátky, v semaforech v noci svítily petrolejky, a také to fungovalo bezpečně. Když se podíváte sem na tu velkou desku, tak tady to zařízení s těmi tlačítky, barevnými světýlky a páčkami místo

výhybek, to je zařízení s původně ruskými relátky – a pořád ještě funguje a je v provozu – to stejné, co vidíte na něm, je na nejmodernějším zařízení zmenšené jen na monitoru počítače a místo tlačítek a páček se používá počítačová myš. Tohle je vlastně půdorysný model nádraží se čtyřmi kolejemi vedle sebe, na kterém svítí vždy červeně kolej, po které něco přijíždí. A že pořád něco jede, a já tady nelenošim třeba dvě hodiny v klidu, to je také pravda. Když si všechno spočítáte, zjistíte, že vlastně každých 10 minut projede našim nádražím nějaký vlak.

Nádražím právě prosvítl vlak, který před chvílí blikal na počítači i na stole a chvíli po něm jede další z opačného směru. Prostě stejný princip jako červená na křižovatce, jeden vlak musí počkat, aby druhý mohl projet, na trati není tolik kolejí, aby se mohli vyhnout. Je to zabezpečené, výhybky se elektricky přehodí, všechno je jištěno ještě i přes semafor, případná lidská chyba je minimalizována.

A vy jako výpravčí musíte pokaždé vyjít k projíždějícím vlakům s červenou čepicí...

Pravda je, že železnice byla vždycky taková polovojejská organizace a že předpisy se dodržují. Musím mít uniformu, nechodím v kraťasech, takže ano, čepici pokaždé na hlavu. Ale zase si vezměte, že už jsou dráhy, třeba trasa cestou z Budějovic do Horního Dvořiště, kdy celou tu trať vlak projíždí a nikdo ho nesleduje, jede kolem zavřených stanic.

V Kaplici je sice výpravčí, ale už nemá červenou čepici, má modrou. To je prostě teď takový trend. Dnes jsme zodpovědnost na těchto stanicích přehodili na strojvedoucího a průvodčího, sami si hlídají čas a nástup cestujících a vlak odjede, kdy má. Nám se to až tak nelíbí, říkáme si, přece jen ten strojvedoucí za sebe nevidí, nepřehlédne celé nástupiště, výpravčí stojí na peróně, takže líp dohlédne, jestli někdo dobíhá na vlak. Ale prostě se šetří, je to všechno o penězích a filozofie dneška je jako všude – každý odpovídá sám za sebe, pokud neuposlechnete výstražných tabulek a vstoupíte, kam nesmíte, už problém.

Máte lepší paměť na čísla a časy než obyčejní smrtelníci, takový ten pocit: Je právě čas, aby projel rychlík na Prahu?

Čísla si až tak pamatovat nemusím, čísla vlaků naskakují v počítači sama. Ale něco železničářského asi v genech mám, můj pradědeček se přistěhoval do Chotýčan, a to v době, kdy se stavěla trať. Byl kovář – a tak dělal krumpáče a lopaty na její stavbu. Dědeček a pak i táta se už dostali ke dráze a já tu profesi taky zdědil.

Příjezdy samozřejmě trochu v krvi máte, víte, kdy mají vlaky odjet z vašeho nádraží a mě někdy štve, jak lidi nadávají na dráhu, že je zpožděná, koukají tady z okýnka a už na nás pokřikují, co jsme za chytráky, že neumíme jezdit – a nepochopí, že to má nějaký důvod, třeba i mimo nás. Že nějaký uspěchaný řidič vjel s autem na přejezd na červenou a že ho skřípla závora, že tedy to zpoždění jsme nezavinili my. Na karamboly na silnici se nedá moc adresně nadávat, protože tam za to »nikdo« nemůže. Ale železnice může za všechno.

Přitom zrovna dneska, koukněte, vlaky jeden za druhým, všechny včas. Tenhle je o pár minut zpožděný, ale to je zas kvůli výluce, to opravdu je problém, jenže my tu trať předělat musíme. Na jaře se začala trasa Budějovice – Nemanice, na viaduktu v Rudolfově se začalo pracovat, pokládají se nové koleje, a vůbec ta zanádražní část jde docela rychle dopředu, Pekárenská pokračuje. Určitě si všichni řidiči všimli změn viditelných z Nádražní ulice. Tady to vidíme na počítači – to jsou takové ty vlnovky, jedna kolej se vyměňuje, jezdí se jen po jedné, proto zdržení.

Kompletně hotové to vidím tak v rámci 10 roků. Není to tak jednoduché, protože když kouknete na mapu, mezi Chotýčany a Budějovicemi je přece jen výškový rozdíl. Geologické podmínky vedou do kopce a z kopce, výškový rozdíl kolem 140 metrů, a to se musí nějakým způsobem překonat. Proto ve skalách asi bude tunel. Variant řešení je víc, Hrdějovice protestují a ohrazují se kudy ne, a kudy ano, nic není jednoduché, trvá to, než se rozhodne.

S ostatními stanicemi jste ve spojení jen přes počítač? Spojení jsme nejen přes počítač, ale samozřejmě i přes telefon, a máme dnes také už dost kvalitní vysílačky. Jako všude se samozřejmě může vyskytnout porucha, tak jako občas vypnou semaforey na křižovatce – jsou věci, které se musí domluvit osobně.

Velký problém posledních let jsou zloději kovů, to je opravdu pro dráhy tragédie. Nemám pocit, že by to byl až tak neřešitelný problém, ty dráty na dráze jsou velice specifické, měděný spletený kabel, který se téměř nikde jinde nepoužívá a které každý majitel sběrný pozná... takže mu to musí být jasné ... a ty lidi přitom nikdy nezadrží. Kvůli krádeži se samozřejmě zastaví provoz a všechno se zpozdí, víte, že se to stalo v Praze a jak to zkomplikovalo situaci.

Ne, nezjistíme to vzápětí, když to přestříhnu. Oni se to už zloději naučili přemostit slabším drátem, takže to nepozorujeme v ten okamžik. Dřív se chodila trať a výhybky ve stanici kontrolovat denně, dnes u nás chodí zaměstnanec drah dvakrát v týdnu.

Ššššš, ššššš, anebo td - td - td – nádražím právě rychle projíždí neuvěřitelně dlouhý vlak plně naložený krásnými barevnými autíčky, až oči přecházejí. Samé škodovky z Mladé Boleslavi, každá barva jiná, každý typ jiný. Mhm, kdyby se tak nějaké autíčko tady na nádraží skulilo dolů... Vypadá to, že Škodovka je na tom dobře, když prodá vlak se třiceti vagóny.

Ale ano, stalo se, to nám tady kdysi dávno spadla z vagónu jedna Škoda Cupé, tehdejší super sporták, ale neptejte se, jak potom vypadala! Tohle drží dráhy nad vodou: vagóny plné aut, železného šrotu a uhlí. Dlouhé, naplněné vlaky.

Zdravíte se s každým mašinfírou, když jede okolo. To se všichni znáte osobně?

Tak to víte, že se známe, setkáváme se vlastně denně. Je pravda, že nádražáci a všichni od vlaků drželi hodně při sobě. Dřív se lidi znali víc, i tady na nádraží jsme bývala větší parta.

My se musíme trvale školit, každý měsíc máme jakési doškolování, učíme se celý život a každý rok děláme zkoušky – a na jejich splnění závisí naše profese, takže není to řemeslo až tak úplně jednoduché. A dřív jsme to vždycky aspoň po zkouškách šli oslavit. To už se dnes neděje, každý žije po svém, v tom je doba jiná. Ale není to asi jenom u drah.

My zřejmě v září jako výpravčí řízení provozu spadneme opět zpátky z akciové společnosti do státního provozu. Je to tak různě děleno, že České dráze zůstanou jen osobní vlaky, průvodčí a podobní zaměstnanci, ČD Cargo je zas dceřinná společnost českých drah a zabývá se přepravou nákladů... Řekl bych, že tohle dráhu také rozděluje. Když někomu patří koleje, někomu vlaky a někomu lidi, dohromady už asi příliš nefunguje společný pocit sounáležitosti a společného díla.

A nějaká veselá nádražní historka?

Možná bude veselá, až spadneme pod tu jinou firmu – že bychom si honem měli vyšívat na kravaty a čepice už zase jiný znak... *směje se pan výpravčí, který má na slušivé modré*

kravatě vetkána maličká loga ČD. Vesele možná vypadalo, když tady – jako na první zastávce na trati – při návratech ještě z těch hodně velikých a slavných výstav *Země Živitelka*, vykazovali průvodčí z vlaku podroušené cestující. Ale pro mě až tak veselé nebylo, uklidnit je a poslat z nádraží vystřízlivět. Mnohdy nám do čekárny zabloudily neuvěřitelné existence, takže možná bych spíš mohl vyprávět hrůzostrašné historky.

Krásné ale bylo, když k nám na nádraží přijela parní lokomotiva s vlakem s turisty z Francie a náš náčelník je přivítal francouzským proslovem, což si mohl dovolit, protože studoval klasické gymnázium. Nebo když tudy projelo i Pendolino, i když jej tenkrát musela táhnout jiná lokomotiva.

Takže pokud si chceme zavzpomínat na staré dobré časy, projedeme se nějakým nostalgickým vláčkem...

To je určitě možné, nostalgické jízdy se pořádají po celé republice a hezké to je i na úzkokolejce u Jindřichova Hradce, nebo když jede parní vlak na Šumavě. Dráha má také muzeum v Lužné u Rakovníka, tam najdete různé staré mašinky. Já sice mám dráhu rád, ale nejsem až takový nadšenec a koníkář, abych si kupoval katalogy a sbíral staré jízdenky. To je všechno pryč, papírové jízdenky, režijní jízdenky, jízdenky, co se razítkovaly, ty původní jsou dnes sbírány a draze prodávány. Musím uznat, že zrovna s těmi jízdenkami to bylo hodně pracné, posledního v měsíci se dělala uzávěrka, všechny jízdenky ručně srovnat a sečíst tržbu – ještě nedávno, než u nás zrušili pokladnu, jsem udělal cvak a bylo sečteno.

Ještě se vagóny rozdělují na kuřácké a nekuřácké, nebo už ne?

Jó, na dráze to kouřilo všechno, a nejkrásněji kouřily mašinky!

Dnes už ne. Nikde ve vlaku se už nesmí kouřit, na nádražích v prostorách určených veřejnosti se také nikde nesmí kouřit, zkrátka vlaky jsou všechny nekuřácké a kouřit se nesmí ani na nástupištích pod zastřešeným prostorem. Takže kuřáci musí popojít až na samý kraj nástupiště, aby si mohli dát čoudu.

Čichová paměť je ale strašně zvláštní a dlouhodobá. Musím říct, že už je to opravdu hodně let, kdy jezdily parní mašiny – a přece, když dnes někde ucítím ještě párovku, ten kouř smíšený s párou parní lokomotivy, tak se mi ty doby a vzpomínky na ně vrátí. To má asi každý nádražák, a myslím, že se líbí i cestujícím, je to nostalgie a krása, i když na vás padají saze a po cestě s otevřenými okýnky vystupujete trochu ušmudlaní...

Pro železniční fajnšmekry:

■ železniční stránky s nabídkou kalendáře s vláčky na rok 2012 – www.zelpage.cz

■ IDOS - jízdní řády – www.idos.cz

■ Jindřichohradecké místní dráhy <http://www.jhmd.cz>

■ Klub železničních cestovatelů <http://www.kzc.cz>

■ Stránka přátel železnice <http://spz.logout.cz/index.php>

■ KHKD, s.r.o.(historické jízdy, opravy) <http://khkd.cz/>

■ Parostroj - železniční občasník <http://www.parostroj.net>

Kam na výlet s vláčky?

■ neděle 4.9. – Pravidelné jízdy vlaku Podbrdský motoráček – Historický motorový vlak regionem Podbrdská na Karlštejn a zpět.

■ sobota 10.9. a 17. 9. Pravidelné jízdy Pamírním vlakem Českou Kanadou (předprodej)

Jindřichův Hradec – Nová Bystřice a zpět, Jindřichohradecké místní dráhy, a.s.

■ sobota 10.9. Pro děti: Parním vlakem z muzea do muzea. Výlet parním vlakem do depožitáře NTM v Chomutově – ČD Muzeum Lužná u Rakovníka – Žatec – Chomutov a zpět.

■ sobota 10.9. Svatováclavské slavnosti – zvláštní parní vlak na Dobříš na Svatováclavské slavnosti, Praha – Braník – Dobříš

■ sobota 17.9. Knihovnická pouť Ecce Libris, zvláštní dieselový vlak s doprovodným programem: Tábor - Milevsko - Písek - Protivín - Vodňany - Prachovice - Volary - Nové Údolí a zpět. ČD KČOD České Budějovice.

Trocha železniční historie:

I. KOŇSKÉ DRÁHY

Počátky železnice u nás spadají do začátku 19. století a my Jihočeši v ní hráli hlavní roli!

V roce 1807 ukládá Česká hydrotechnická společnost Františku Josefu Gerstnerovi, aby prostudoval všechny dosavadní návrhy na vytvoření průplavu mezi Vltavou a Dunajem. Ten České hydrotechnické společnosti doporučil od stavby průplavu upustit, neboť by stavba byla ekonomicky neúnosná. Dobrozdání vypracované F.J.Gerstnerem vyústilo v závažný závěr: »Je-li cílem snížit náklady na přepravu, pak je třeba místo stavby dunajsko-vltavského průplavu splavit Vltavu a z Lince do Českých Budějovic zřídit koněspřežnou dráhu.«

BUDĚJOVICE-LINEC

Koněspřežná dráha z Č. Budějovic do Lince byla první koněspřežnou drahou na našem území. Roku 1821 začíná syn F.J.Gerstnera František Antonín Gerstner na výzvu dvorské kanceláře s přípravnými pracemi na projektu dráhy a v roce 1824 mu je uděleno privilegium ke stavbě »dřevěné a železné silnice« mezi Mauthausenem na Dunaji a Budějovicemi na Vltavě. Stavba Budějovicko - Linecké dráhy o úzkém rozchodu 1 106 mm a délce 129 km byla zahájena v červenci 1825 a trvala plných sedm let.

Po celé délce byla dána do provozu 1. srpna 1832. Český úsek trati byl zprovozněn již 30. září 1828. Provoz na trati zajišťovalo 860 koní.

PRAŽSKO-LÁNSKÁ DRÁHA

Brzy po zahájení stavby koněspřežné dráhy z Budějovic do Lince se v roce 1825 zrodil projekt druhé české železnice. Původní plány počítaly s trati z Prahy do Plzně, dráha měla být hrazena pouze z českého kapitálu. Stavba dráhy započala v roce 1828, prostředky na stavbu se však scházely velmi pomalu. Trať měla stejný rozchod jako koňka z Budějovic do Lince, a to 1 106 mm. Trať začínala na pražském nádraží u Písecké brány a byla vedena směrem na Kladno a Lány. Trať byla vedena úsporně v terénu směrem ke Kladnu, měla příkrá stoupání a malé

poloměry traťových oblouků. V květnu 1830 byl zahájen koněspřežný provoz od Písecké brány v Praze do stanice Vejhybka (dnešní Kladno), v říjnu 1830 byla nákladní doprava prodloužena do Lán a teprve po třech letech k pile u polesí Pině v krivoklátských lesích, kde definitivně skončila jako trať Pražsko - Lánská. Dosáhla délky 60 km.

II. PRVNÍ PAROSTROJNÍ ŽELEZNICE

První železnici s parostrojním pohonem byla Severní dráha císaře Ferdinanda. O její výstavbu se zasloužil profesor vídeňské techniky František X. Riepl původem ze Štýrska. V roce 1829 seznámil veřejnost se svým návrhem na zbudování železnice z Vídně do Haliče. Pro svůj návrh si získal podporu u vídeňského bankéře Solomona Rothschilda. Ten požádal o udělení privilegia ke stavbě a provozu dráhy z Vídně přes Břeclav, Přerov a Bohumín do Haliče s odbočkami do Brna, z Přerova do Olomouce a ze Svinova do Opavy.

Byla založena akciová společnost, kde 2/3 procent akcií vlastnil S. Rothschild a jeho obchodní přátelé, zbytek akcií byl rozdělen ve volném prodeji. Údaje o předpokládané roční přepravě byly na tehdejší dobu fantastické a dávaly tušit velké zisky. Celkem byla předpokládaná roční přeprava kolem 60 000 tun nákladů, kromě místního zboží.

Se stavbou dráhy se začalo v roce 1837 u Vídně. Stavební práce řídil K. Ghek z Benátek. První zprovozněný úsek trati byl dokončen už v listopadu 1837 a vedl z Floridsdorfu u Vídně do Wagramu. V červnu 1839 dospěla stavba do Břeclavi a dne 7. července 1839 byla zahájena parostrojní doprava na dráze z Vídně do Brna. Nákladní doprava na této trati byla dána do provozu 2. března 1840.

Za vedení Aloise Negrelliho (pozdějšího projektanta Suezského průplavu) pokračovala výstavba dráhy v úseku z Břeclavi do Uherského Hradiště a dále do Přerova. Dne 1. září 1841 byl zahájen veřejný provoz v úseku Uherské Hradiště – Přerov a 17. října téhož roku na odbočce Přerov – Olomouc. V roce 1847 Severní dráha dosáhla Bohumína.

První lokomotivy pro Severní dráhu byly zakoupeny v Anglii, v Americe a v Belgii. Rakouští inženýři neměli zájem o velmi rychlé ani zvláště těžké stroje. Hledali lokomotivy spíše průměrné, vhodné pro osobní i nákladní dopravu a vytápěné dřívím i uhlím. Až po nákupu osmnácti strojů se železniční společnost rozhodla zabezpečit provoz vlastními stroji.

III. VÝSTAVBA STÁTNÍCH DRAH

V prvním období se stát omezoval pouze na povolování výstavby a provozu železnice, kontroloval a usměrňoval jejich provoz. Ovšem železniční podnikání přesahovalo finanční možnosti jednotlivců a opíralo se o koncentrovaný kapitál v podobě akciových železničních společností. Ty však měly časté finanční problémy s dokončením již rozestavěných tratí, nebo se snažily o co nejrychlejší navrácení vloženého kapitálu. V prosinci byl vydán císařský dekret, jímž byl zaveden smíšený systém železničního podnikání státem i soukromým kapitálem. To ve skutečnosti znamenalo převzetí výstavby kmenových drah státem.

SEVERNÍ STÁTNÍ DRÁHA

Na počátku roku 1842 bylo zřízeno generální ředitelství státních drah a do jeho čela byl postaven H. Francesconi, který řídil výstavbu Severní dráhy císaře Ferdinanda. Na místo generálního ředitele stavby byl navržen A. Negrelli. I přes časté problémy provázející trasovací oddíly, byly návrhy sedmi tras spojující Vídeň s Prahou hotové na počátku léta 1842. Už 3. srpna 1842 císař přijal návrh vybudovat nejdříve trať z Olomouce do Prahy a Drážďan, přitom se využilo připojení na již hotovou Severní dráhu císaře Ferdinanda.

Během tří let 1842 až 1845 se podařilo postavit trať z Olomouce přes Zábřeh a Českou Třebovou do Prahy. Dne 20. srpna 1845 přijel z Vídně do Prahy první slavnostní vlak. Dráha z Olomouce do Prahy přinesla velký hospodářský rozvoj v oblastech, kterými procházela. Se stavbou dráhy, která navazovala na dráhu z Olomouce do Prahy, se započalo v roce 1845 po dokončení Olomoucko - pražské dráhy. Celá trať z Prahy do Drážďan byla slavnostně otevřena 8. dubna 1851. Tím byl program vybudování Severní státní dráhy splněn.

V letech 1842 - 45 bylo na našem území vybudováno 481,5 km tratí nákladem 41,5 miliónu zlatých. Oproti Severní dráze císaře Ferdinanda se zde projevil značný pokrok, především v konstrukci vozů a lokomotiv, které spolu s dodávkami kolejnic byly pokryty z domácích zdrojů. Po roce 1850 se finanční situace Rakouska neustále zhoršovala. Když v roce 1854 dostoupil státní deficit výše několika set miliónů zlatých, bylo rozhodnuto jednat se zástupci francouzského kapitálu o prodeji státních drah. Jednání skončila v prosinci 1854 podepsáním smlouvy o prodeji Severní státní dráhy nově utvořené Rakouské železniční společnosti ovládané francouzským kapitálem.

IV. »UHELNÉ DRÁHY«

Po dokončení Severní státní dráhy v roce 1851 v našich zemích železniční stavební ruch ochabl, ale ne nadlouho. Rostoucí přeprava velkých objemů uhlí pro průmyslová centra a velká města si vynutila výstavbu »Uhelných drah«. Zde však již nešlo o pouhou náhradu silniční dopravy, protože silniční doprava svou kapacitou nedostačovala pro přepravu požadovaného množství surovin. Zájem o tuto přepravu měla především velká města Praha, Brno, Ústí nad Labem, Liberec, Plzeň. Když kolem roku 1865 skončila etapa výstavby těchto uhelných drah, bylo na našem území osm parostrojních drah.

V. STAVEBNÍ HOREČKA

Porážka Rakouska ve válce s Pruskem v roce 1866 měla za následek horečné železniční podnikání. Válečné události ukázaly, jakou významnou roli má rychlá doprava. Rakousko tedy začalo všemožně podporovat soukromé podnikání, aby se oživil průmysl a obchod. Podnikatelé získávali snadno a rychle koncese ke stavbě a miliónové státní zálohy, aby rychle započali s výstavbou tratí. Nové železniční společnosti rychle přibývaly, dosavadní dráhy se prodlžovaly a s nimi rychle rostly další nové

tratě. V letech 1869 až 1875 bylo na našem území vybudováno 3 500 km hlavních tratí.

K novému vývoji dochází po roce 1880. Rakousko - Uhersko obnovilo a zesílilo úsilí o budování systému státních drah, ať už budováním nových drah nebo zestátněním soukromých železničních společností. Soukromému sektoru stát ponechal pouze výstavbu lokálních tratí. Během dalších 38 let bylo na území Čech, Moravy a Slovenska vybudováno 6 330 km vedlejších a místních tratí. V roce 1918 železniční síť na území tehdejšího Československa dosahovala celkové délky 13 032 km.

VI. DRÁHY po roce 1918

Po vzniku samostatného Československa došlo k postupné reorganizaci železničních drah. Stát navazoval na dopravní strategii řady evropských států převádět železnici z rukou soukromých do rukou státu. Do roku 1925 bylo do státní správy předáno 48 drah. V soukromém vlastnictví zůstávalo pouze 11 drah. Současně pokračovala výstavba nových tratí. Na Slovensku byla v letech 1923 - 25 vystavěna trať z Krupiny do Zvolena, dále byly vybudovány spojovací tratě ze Vsetína do Bynčice a z Veselí na Moravě do Nového Mesta nad Váhom. Ve třicátých letech pokračovala výstavba nových tratí především na Slovensku. V Čechách se výstavba v této době soustředila na zdvoukolejnění tratí a na rekonstrukci některých stanic a výstavbu pražského nákladového nádraží Praha - Žižkov. Krátce po Mnichovské dohodě a obsazení Československa hitlerovskými vojsky byly na našem území zastaveny všechny investiční práce na železnici.

Po 2. sv. válce byl dopravní systém železnice v troskách. V Čechách byla velmi poškozena velká nádraží v Chebu, Plzni, Klatovech, Č. Budějovicích a v Kralupech nad Vltavou.

V Praze bylo nejvíce poničeno Masarykovo nádraží při květnovém povstání. Horší situace panovala na Slovensku, kde ustupující vojska zničila přes 2 498 km tratí z celkového počtu 3 506 km a 643 z 665 lokomotiv. Do dubna 1946 však byly všechny tratě opět zprovozněny.

VII. KONEC PARNÍHO PROVOZU

První parní lokomotivy na našich železnicích pocházely téměř výhradně ze zahraničních strojíren. Domácí sériová výroba započala rokem 1900 v První českomoravské továrně na stroje v Praze. V roce 1920 zahajuje výrobu parních lokomotiv také plzeňská Škodovka.

Už v roce 1925 je ve Škodě Plzeň vyvinuta rychlíková parní lokomotiva »MIKÁDO« řady 387.0 již se dostalo řady mezinárodních ocenění.

V době slávy parních lokomotiv, v druhé polovině 50. let, bylo pod kotly parních lokomotiv spaleno za jediný rok až 8 000 000 tun černého i hnědého uhlí. Postupně je však parní trakce nahrazena trakcí motorovou. Výroba parních lokomotiv je v plzeňské Škodovce ukončena v roce 1958 a o rok později i v ČKD Praha. **V roce 1980 byl pravidelný parní provoz na ČSD definitivně ukončen.**

Fotografie k článku: Trať u Zámostí – jak ji vidí mašinčíř a nebe... Foto Jan Pírgl,

Velký výkon přinesl velkou šanci

Obrovské překvapení má na svědomí A-tým Sokola Hluboká. 20. a 21. srpna zvítězil v Praze na Tempu 3:0 a 10:5, získal pro sebe obě úvodní utkání ve čtvrtfinálové sérii Českomoravské ligy a ujal se v sérii vedení 2:0 na zápasy. Po základní části Českomoravské ligy obsadil Sokol Hluboká s bilancí 12 výher a 10 proher 6. místo zajišťující postup do play-off. Hrající trenér Michal Kapr v letní přestávce naordinoval týmu dva až tři tréninky týdně a měl možnost vyzkoušet hráče na různých postech ve čtyřech zápasech proti francouzskému regionálnímu týmu. Tým se chystal potrápit ve čtvrtfinále play-off ČML jasněho favorita Tempo Titans Praha, 3. tým tabulky po základní části. Tempo Praha, které v roce 2009 sestoupilo z extraligy a loni se ji marně v baráži pokusilo dobýt zpět, mělo s hlubockými Cardinals vysoce aktivní bilanci. Z posledních pěti vzájemných zápasů vyhráli Pražané všechny, letošní tři jednoznačně 15:4, 16:9 a 16:1 a do čtvrtfinálové série mohli vstoupit velmi sebevědomě.

Do prvního utkání nominoval kouč Michal Kapr sestavu: Klimovič 1B, Drmota 3B, Konvalinka DH, Mařík Jakub C, Novák RF, Líkař LF, Soukup CF, Lukáš 2B (střídan Jandou), Hejný SS, nadhazovač Šťastný.

Hluboční si uvědomovali, že pokud chtějí zvítězit, musí svého soupeře »přestřítet«. Žádné pálkařské hody se však nekonaly, utkání bylo soubojem nadhazovačů. Domácího Johna Snydera a hostujícího Davida Šťastného. Po 9. směně svítilo na světelné tabuli pikantní skóre 0:0. O něco blíže vítězství bylo Tempo, které dvakrát dostalo běžce až na 3. metu. S přibývajícím časem bylo stále více pravděpodobné, že otežie utkání převezme mužstvo, které získá první bod. V 10. směně, tzv. tie-breaku šli na pálku první hosté z Hluboké. Podle pravidel obsadili běžci 1. a 2. metu bez outu. Ondřej Konvalinka úspěšně splnil signál (bunt), načež obrana Tempa zazmatkovala. Martin Klimovič a Radek Drmota se posunuli na 3. a 2. metu, Ondra byl save na 1. metě. Ještě než se stačili polaři Tempa vzpamatovat, následoval důrazný průstřel 1. metaře od hlubockého pálkaře Jakuba Maříka a Hluboká vedla 2:0. Do konce půlměny ještě Jan Líkař stáhl pro bod dalšího běžce a Hluboká nastoupila do dohrávky se slušným náskokem 3:0. Titáni také nakaučovali prvnímu pálkaři ulívku a posunuli své běžce do skórovacích pozic, ovšem za cenu outu na 1. metě. Veškeré naděje Tempa zhasl nadhazovač David Šťastný, který vystríkeloutoval další dva pálkaře, Američany Chucka Magedanze a Johna Snydera. Hluboká v zápase, ve kterém se v prvních devíti směnách na mety probojovalo celkem jen 7 běžců, šokovala výhrou 3:0. David Šťastný sám strike-outem vyoutoval 10 Pražanů, John Snyder 15 hlubockých pálkařů. Šťastný povolil 1 BB a 3 hity, Snyder 2 BB a také 3 hity. Po společné sobotní večeři a dlouhém spánku na koleji Blanice přijeli v neděli dopoledne hráči Hluboké velmi motivovaní urvat druhé vítězství. Zároveň však cítili respekt ze silného soupeře a čekali mohutnou ofenzívu domácích. Trenér Kapr dal důvěru těmto hráčům: Klimovič 1B, Drmota 3B, Mařík C, Novák LF, Líkař DH, Soukup CF, Hejný SS, Miranda 2B, Rus RF (v 7. směně ho vystřídal Konvalinka), nadhazovač Lukáš.

Domáci vsadili na levorukého nadhazovače Jakuba Matušku. Jeho výhoda mohla spočívat i ve faktu, že proti němu pálilo 5 hlubockých pálkařů-leváků. Matuška nezahájil dobře. V úvodu povolil několik odpalů, připsal si třetí a umožnil chůzi a dostal svůj tým pod tlak, který Hluboká využila k získání náskoku 3:0. Pálkaře Tempa měl za Hlubokou přivádět do úzkých 18-letý David Lukáš, který si letos v ČML připsal několik důležitých výher a jehož výkon i sebevědomí měsíc po měsíci stoupá. V utkání se lépe než soupeři vyrovnával s užší strikezónou rozhodčího a poprvé pustil Tempo do většího tlaku až v 6. směně. V obraně Hluboké zářili zadní polaři, kteří se podíleli na 8 outech.

Ve vnitřním poli hráli prim shortstop Standa Hejný, který ozdobil své polařské představení 5 asistencemi a 1. metař Martin Klimovič, jenž pochytil několik těžkých příhrávek a jistě sbíral vysoké odpaly ze vzduchu. Hluboké po získání náskoku 3:0 po úvodní pálce další nápor nevycházel, Tempo snížilo ve 3. směně na 3:2 a situace se komplikovala. Asi rozhodující náskok získali hosté po odpalech a 4 metách zdarma ve 4. směně. Vzdálili se na 7:2 a později i na 10:2. V 6. směně Tempo zatlačilo, po tlaku a chybě 2. mety snížilo na 5:10. Kouč Hluboké reagoval střídáním nadhazovače. Na kopec poslal Jakuba Jandu. Janda házel přesně a ve srovnání s Lukášem pomaleji, pálkaři Tempa se nedokázali správně načasovat a hluboční tak mohli 6 z posledních 9 outů zahrát ze vzduchu. Sokol Hluboká měl i v

závěrečných směnách příležitost skórovat, ale stav se nezměnil. Konečný výsledek zněl 5:10 a Sokol si připsal druhou výhru v sérii. Proti sobotnímu utkání bylo nedělní alespoň z pohledu Hluboké velmi účinné. Jihočeši nasbírali 13 odpalů a 10 chůzí. David Lukáš povolil Tempu 5 hitů a 5 met zdarma, Jakub Janda velmi zdařile zápas doházal. Pálkařem Hluboké byl Michal Soukup - 3 ze 4, 2 RBI (vždy zahrál úspěšnou squeeze play). Hráči Hluboké odjžděli z Prahy s dvěma výhrami a kouč Michal Kapr mohl být potěšen dominantním výkonem Davida Šťastného na nadhozu. I další nadhazovači David Lukáš a Jakub Janda ukázali, že mohou být pro pálkaře Tempa překážkou. Výborně zahrála hlubocká obrana a velmi vyrovnaně působil hlubocký útok. Série pokračuje nadcházející víkend na Hluboké. Hluboké chybí krok k vítězství v sérii, naopak nad Tempem visí Damoklův meč a musí už jen vítězit.

Radek Drmota, www.baseball-hluboka.cz

KOLO-KOLO-KOLOBĚŽKA!

Napadlo mě během dneška, kolo, kolo, koloběžka... Také s úsměvem vzpomínáte na své dětství? Přijďte se k nám do půjčovny sportovního vybavení vrátit do svých mladých let! Ať už chcete vyrazit na rekreační výlet, nebo si dát trochu do těla a trhnout nějaký ten rekord, koloběžka Kickbike CITY je Vám k službám. Ke koloběžce Vám zapůjčíme také helmu a chrániče. K dispozici máte 10 km cyklostezku vedoucí podél řeky Vltavy přes Bavorovice, České Vrbné až do Českých Budějovic.

Ceník koloběžky:

1h 80 Kč ■ 2h 120 Kč ■ 3h 140 Kč ■ 4h 160 Kč ■ celý den 250 Kč

Těšíme se na Vás každý den v půjčovně sportovního vybavení ve Sportovní relaxačním areálu Hluboká nad Vltavou, PO – PÁ od 15:00 do 18:00, o víkendech od 10:00 do 19:00.

Kateřina Kasková, www.areal-hluboka.cz

Cvičení pro maminky s kočárky v Adventure minigolfu

V sobotu 17. září se ve Sportovní relaxačním areálu na Hluboké uskuteční netradiční akce pro všechny maminky s dětmi. Od 14:00 do 17:00 bude probíhat turnaj v Adventure minigolfu. Turnaje se může zúčastnit celá rodina i jednotlivci anení potřeba se předem přihlašovat. Startovné zde není, platí standardní ceník, a to včetně zvýhodněných rodinných vstupů. Zkrátka a dobře, pokud se rozhodnete přijít, stačí se dostavit kdykoli v čase od 14:00 do 16:30. V 17:00 proběhne vyhlášení a předání cen. **Vítěz**

získá permanentku na 10 volných vstupů, odměnění však budou všichni soutěžící.

Během odpoledne poběží vedle turnaje také 3 zajímavé lekce cvičení pro maminky či tatínky s kočárkem –STROLLERING. Jedná se o cvičení v přírodě určené pro všechny, kteří chodí na pravidelné procházky s kočárkem a rádi by přitom udělali také něco pro sebe. Jednotlivé prvky cvičení vycházejí z Pilates a jsou zaměřené na efektivní tvarování postavy. Od 14:00 začíná Strollering – sportovní chůze, od 15:00 Strollering – DANCE a od 16:00 Stroll JUMBOXING. Pro každou lekci platí snížené vstupné 50 Kč na osobu. Pro více informací o strolleringu doporučujeme webové stránky www.strollering.cz a www.jumpboxing.cz. Instruktorka Zuzana Kubánková, kterou jste mohli potkat například na Evropském týdnu žen, nabízí také pravidelné lekce strolleringu přímo na Hluboké. Máte-li zájem se přihlásit do skupinového cvičení s kočárky, kontaktujte ji prosím na zuzanakubanova@strollering.cz či telefonu 774 430 443.

Příjemné sportovní odpoledne pro celou rodinu zakončíme opékáním špekáčků. Budeme se těšit na Vaši návštěvu!

*Petra Vojnarová,
www.adventuregolf-hluboka.cz, 602 893 363*

Pětapadesátitunová Malše cestovala z Týna do Hluboké nad Vltavou

Někteří řidiči, kteří ve středu 17. srpna po poledni projížděli po silnici z Týna nad Vltavou do Hluboké nad Vltavou, mohli mít v nezvykle teplém dni pocit, že vidí fata morgana. Na silnici byla loď. A to ne zrovna malá. Společnost Českobritská plavební totiž stěhovala 26 metrů dlouhou, 5,5 metrů širokou a 55 tun vážící Malši, která pojme celkem 90 cestujících nad jez v Hluboké nad Vltavou.

Tam v současné době vzniká nová plavební komora. Malše má za cíl posílit lodní dopravu v nově splavněném úseku mezi Českými Budějovicemi a Hlubokou.

Zdejší vodní cesta byla v rámci projektu splavnění Vltavy otevřena 11. června. Úpravy celého úseku včetně modernizace jezu, vybudování plavební komory, nového přístaviště v Budějovicích, mariny v Českém Vrbném či zřízení obratiště lodí stály okolo 800 miliónů korun.

»Plavební komorou v Českém Vrbném v polovině srpna zatím proplulo tam i zpět podle dostupných údajů už 8,5 tisíce lidí. Zájem roste, proto jsme se rozhodli rozšířit nabídku,« řekla Právu jednatelka Českobritské plavební Eva Zbořilová. Společnost zatím na tento úsek nasadila tři lodí. Vojtěcha Lannu s podobnou kapacitou jako Malše a dvě menší lodě pro asi dvanáct pasažérů.

Nyní přibyla další, Malše. A její doprava na trase budila velkou pozornost. Kolonu doprovázeli mimo jiné policisté, kteří vždy podle potřeby krátkodobě uzavřeli komplikovaný úsek trasy. Z Týna nad Vltavou do Hluboké kolem jaderné elektrárny Temelín projela Malše po složitě umístění na speciální tahač za pomoci dvou velkých autojeřábů hladce. V klikatých a úzkých silnicích přímo ve městě už to bylo komplikovanější. Například most pod jedním z nejkrásnějších zámků v ČR řidič návěsem procouval na centimetry přesně, aby následně mohl pokračovat v jízdě směrem dopředu.

»Specializovaná firma je dokonale připravená. Celou trasu si dopředu dopodrobna zmapovala. Měli jsme štěstí také na počasí. V případě deště by se celá akce musela odložit,« doplnila Zbořilová.

Nakládka byla zahájena v osm ráno, na hladinu Vltavy Malše znovu dosedla v 16 hodin. O dalších 30 minut později se kapitán lodi Josef Zoch vydal na první cestu do Českých Budějovic.

»Malše se narodila v roce 1959 v Brně. Celkem těchto lodí bylo postaveno sedm. Původně se jmenovala Solidarita. Od roku 1962 do roku 1987 jezdila na Orlíku. Jejím kapitánem byl můj otec, takže k této lodi mám velmi osobní vztah,« prozradil Zoch. Stěhování na jih Čech za problém nepovažuje, protože »následuje svoji loď« a tu jak známo kapitán opouští jako poslední.

Trasu z Budějovic na Hlubokou urazí výletní loď Malše se sluneční palubou za zhruba hodinu a půl. Jednosměrná cesta vyjde na 120 korun. Zpáteční na 200 korun. Děti platí polovinu.

Foto: Petr Pokorný, Právo, novinky.cz

**Hledám pronájem zahrádky
v Hluboké nad Vltavou.**

Prosím o nabídky na telefon 605 727 148.

Zajímavá videa o vodě

Pokud jste si zkusili novou vodní cestu mezi Hlubokou a Budějovicemi, možná jste přišli vodnímu cestování na chuť. A pokud se chcete víc dozvědět něco o vodních plavbách u nás v Čechách, ale i v zemích kolem nás, i o tom, jak jsme vodou všichni propojeni, zkoukněte na internetu pár nabídek zajímavých krátkých filmů. Navíc jsou namluveny Františkem Nepilem, připomeňte si jeho pohodová vyprávění.

Videa kanálu Česká Plavba na YouTube a další videa jsou nyní přehledněji uspořádána a ve větší kvalitě. Na web je předal Tomáš Kolařík, redaktor časopisu Plavba a vodní cesty o.p.s.

Včetně dokumentu popisujícího historii splavňování Vltavy a pokračování prací v současnosti na projektu »Splavnění Vltavy do Českých Budějovic« realizovaný Ředitelstvím vodních cest ČR.

■ Splavnění Vltavy

<http://www.youtube.com/watch?v=JY-dEr7FYII>

Spisovatel František Nepil popisuje v dalších dokumentech vývoj vodní dopravy v českých zemích i ve světě. Její přínosy pro člověka a vztah k přírodě a krajině.

■ Jak si lidé plují 1 – Pánbůh nás má rád

<http://www.youtube.com/watch?v=rPdRbObi8Fc>

■ Jak si lidé plují 2 – Plouti je nutné

<http://www.youtube.com/watch?v=urluJe-UDUE>

■ Jak si lidé plují 3 – Cesty pro loď

<http://www.youtube.com/watch?v=IPNGuGi9nC8>

■ Průplav Dunaj-Odra-Labe - Od Jana Antonína Bati přes Františka Nepila po Bedřicha Moldána

<http://www.youtube.com/watch?v=l6Oz9tda0hk>

Zveřejněno se svolením Plavba a vodní cesty o.p.s.

Do Purkarce se vrátil přívoz!

Po dlouhých letech zřídila obec Purkarec na řece Vltavě opět převoznickou službu. Veslo do ruky vzali dobrovolně pan Křížek, Děkan a Holoubek a kdykoli na zavolání převezou lidi z břehu na břeh. K nejbližšímu mostu je odtud deset kilometrů, takže ušetřený čas je jistě příjemný, o hezkém zážitku a opětovném spojení lidí na obou březích nemluvě. Převážet se bude do zámrazu.

A trochu z historie: V roce 1975 byla v Purkarcí v akci »Z« vybudována lávka přes Vltavu a tím skončila dlouholetá činnost purkareckých převozníků. Lávka sloužila hlavně pro pěší a osobní automobily. Výstavbou lávky tehdy byly odstraněny problémy celé předchozí historie Purkarce, hlavně při velkých vodách, odchodu ledu v jarních měsících ap. Lávka přispěla k oživení společenského života v obci, hlavně v letních měsících byla využívána osadníky z chatové oblasti na pravém břehu Vltavy nad Purkarcem.... Jenže s postavením vodního díla Hněvkovice vybudovaného na řece Vltavě v letech 1986-1991, zmizela i lávka. VD bylo primárně vybudováno jako zdroj technologické vody pro elektrárnu Temelín. Dále je využíváno k energetickým a rekreačním účelům, vodním sportům a sportovnímu rybolovu. Letošní léto zkrátka znamenalo návrat do náruče vln naší krásné Vltavy...

SUCHÉ

SUCHÝ

ZDIVO

DŮM

DRYMAT.CZ

S.F.O.

záruka 20 let

mokrý zdivo, bydlení ve vlhku, plísňe na zdech

→ to vše způsobuje nemoci

→ to vše zvyšuje náklady na bydlení

vynález takto dům spolehlivě chrání
okna bez střešních únosů
osetřeno Drymat® systémem

603 575 633

469 630 146

drymat@seznam.cz

www.drymatssysteme.cz

Bojíte se rádi??? Na Hluboké potkáte slavné žralokáře a projekt Steva Lichtaga Shark Odyssey 3D

Zveme Vás na festival Voda, moře, oceány

MFF Voda, moře, oceány je soutěžní festival dokumentárních filmů na uvedené téma. Jeho cílem je prezentovat a ocenit filmová díla zabývající se světem sladkých i slaných vod, podněcovat jejich tvorbu v mezinárodním měřítku a rozšiřovat tak poznání lidí i jejich zájem o problematiku ochrany této oblasti životního prostředí i dění ve světě odehrávající se kolem, ať už pod vodou, na hladině, na březích vodních toků a jezer či v přímořských oblastech po celé planetě.

Steve Lichtag se po duchovní odbočce v Tibetu (premiéře se přiblížil titul *Tibet – jiní lidé, jiný svět*) znovu vrací za žraloky do hlubin a proto i na Hlubokou! A nebude tam sám. Festivalu, jemuž vloni předcházela filmová přehlídka nejúspěšnějších filmů historie, přislíbil účast i jeho kamarád a velká osobnost mezi filmaři, potápěči, ekology i dobrodruhy a partner v projektu, který bude na jihu Čech slavnostně odstartován, Michael Rutzen z JAR, autor filmů BBC – Living Legend a Shark Man.

Proč to všechno? Uplynulo již pár let, co americká stanice NBC uvedla v hlavním vysílacím čase jako první na světě Lichtagův filmový dokument *Carcharias – Velký Bílý*, v němž se člověk poprvé setkal s velkým bílým žralokem tváří v tvář, jen tak, bez ochranné klece. Sledovanost 450 milionů diváků potvrdila neotřesitelnou pozici atraktivního tématu »The Sharks«!

S nástupem digitalizace nejen televizní, ale i kinosálů po celém světě přišel čas vysílání v 3D. Díky novým technologickým možnostem – menším a přesto dokonalým kamerám, se Steve Lichtag rozhodl natočit svůj další film o žralocích, ale tentokrát technikou 3D! Důvod je prostý – na světě zatím neexistuje 3D film který by zdokumentoval celou obávanou »žraločí čtyřku«!

Filmový příběh nás zavede do čtyř lokací několika světadílů. V Karibiku v Bahamském souostroví se budou točit smečky žraloků bělavých, na Galapágách u ostrova Darwin and wolf hejna kladivounů a v Jižní Africe v Durbanu se chystají odvážní muži na strhující rodeo se žraloky tygřími. Vrchol žraločí čtyřky představuje pochopitelně neomezený král moří a oceánů žralok velký bílý – lidožravý.

Ale i šance na přítomnost velké čtyřky osobností na Hluboké je hodně vysoká. Kdo zná filmy slovenského dobrodruha Pal'a Barabáše se může těšit na jeho přislíbenou a hodně vzácnou účast a nejnovější film, který bude mezi asi 30 soutěžními snímky určitě favoritem. Pal'o je totiž notorickým sběratelem filmových cen, ale i odmítačem jejich přebírání na pódiu. Je totiž pořád někde na cestách a musí zase točit... Mezi odvážnými muži – dobrodruhy se objeví i jedna slavná žena. Moderátorkou a další osobností festivalu bude milovnice adrenalinu a rozhlasová publicistka Lucie Výborná.

A na co se můžeme těšit dál? Hluboká nás zavede i trochu na jihovýchod Asie. Spoluúčast a podporu přislíbilo Indonéské zastupitelství se svými filmy, hudebně-tanečním obohacením galavečera v sobotu 17.9. i turisticko - podnikatelským workshopem. Jeden workshop bude i ekologický. Při snímcích českých i ukázkách z unikátního a hodně burcujícího norského cyklu Budoucnost vody se sejde v RRC Hluboká n/V odborná veřejnost.

Projekce pro veřejnost poběží v pátek i sobotu v ZOO. Ani hlavní město nezůstane opodál. Pražský Mořský svět v Holešovicích nabídne ve svém útulném kinosále mezi akvárii každoroční kompletní soutěžní program.

A co se bude dít v kině? Unikátní mini kamera »Criticcam« vám umožní spatřit svět pohledem keporkaka, žraloka vousatého nebo tuleně. Zamysleme se nad tím, zda voda může mít paměť, a jak to, že existuje přístroj na vysoušení sklepů, který si nezádá připojení do sítě! Kdo vlastní monopol na červené rybí maso? Každým rokem totiž z jedné chilské zátoky putuje k zákazníkům ve světě sto milionů lososů bez ohledu na vyváženost prostředí a ekologické důsledky. Nebo kdo jsou piráti moří 21.století? Dozvíme se, že do izolované oblasti atolu Bikini, kde se prováděly před šedesáti lety jaderné zkoušky, se vrací první potápěči – průzkumníci. Nebo, že vorvani jsou mezi savci šampióny v hlubinném potápění. Ve snaze o přežití se vydávají na opakované, až hodinové výpravy do hlubin za potravou. A za velrybami se podíváme i na Havajské ostrovy.

Vítejte ve světě Vody, moří a oceánů!

www.vodamoreoceany.cz

MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL VODA MORE OCEÁNY 16.- 18. 9. 2011

Steve Lichtag, prezident MFF VMO. **Dušan Jurčík**, programový ředitel MFF VMO, **Jindřich Soukal**, viceprezident MFF VMO, pod záštitou ing. Tomáše Jirsy, starosty města Hluboké nad Vltavou.

■ **Místo konání:** Město Hluboká nad Vltavou

■ **Festivalové projekce:** (hlavní sál) – Kino Panorama

■ **Odborné tematické bloky (malý sál) a tiskové zázemí** – hotel Podhrad.

■ **Koncert** »Rock for Watter« – Sportovně relaxační centrum. ■ **Zoologická zahrada Ohrada.** ■ **Festivalové přehlídky (ozvěny) Praha, Ústí n/L**

Zváni zejména: Absolventi a studenti vysokých a středních škol, Odborníci z oblasti ochrany přírody, Odborná veřejnost – zpracovatelé vody, rybáři, správci vodních toků apod...

Filmy soutěží v kategoriích:

Slaná voda ■ Sladká voda ■ Nejlepší dokument ■ Volná tvorba ■ Grand Prix

Kino Panorama 16.9.2011

8:00 Azory – ráj v nekonečné modři 52 min. Florian Guthknecht, Německo
9:00 Zvířecí kameramané II. 24 min. Colette Beaudry, USA
9:30 Oceánští obři 52 min. Herlé Jouon, Francie
10:30 Tajemství ukrytá pod hladinou I. 26 min., Hugo Habrman, Česká rep.

11:00 Vorvani 25 min. Yasuhiro Koyama, Japonsko
11:30 Zvířecí kameramané IV. 24 min. Colette Beaudry, USA
13:00 Budoucnost vody I. 50 min. Terje Tvedt, Norsko
14:00 Bikini – ráj v zakázané oblasti 43 min. , Annette Scheurich, Marcel Steurmann, Německo
14:50 Planina 33 min., Roman Grošek, Česká rep.
15:30 Akvária 15 min. , Mikhail Degtyar, Rusko
15:50 Vrak lodi El Naranjito, 34 min. Eva López Merino, Španělsko
16:25 Golfský proud a nová doba ledová 52 min. Stéphan Poulle, Nicolas Koutsikas, Francie
17:20 Divoké Maďarsko – Země vodních zázraků 51 min. Zoltan Török, Maďarsko/Německo
19:00 – 21:00 THE GREAT WHITE ODYSSEY NIGHT hosté: slavný »Sharkman« Michael Rutzen (JAR) a filmař Steve Lichtag .Večer věnovaný novému filmovému 3D projektu o Velkém bílém žralokovi. Rezervace vstupenek na tel.: 775 680 006 (do 10.9.2011)

Kino Panorama 17.9.2011

9:00 Monkenové – tajuplní kočovníci moří 52 min. Takao Yamamoto/Misugi Yasukawa, Japonsko
10:00 Zvířecí kameramané V. 24 min. Colette Beaudry, USA
10:30 Budoucnost vody III. 50 min. Terje Tvedt, Norsko
11:30 Tajemství ukrytá pod hladinou II. 26 min. Hugo Habrman, Česká rep.
12:00 Písek, vítr, voda 27 min. Monique van den Broek, Nizozemí
12:30 Voda a zvuky 5 min. Franz Fitzke, Německo
12:40 Zvířecí kameramané III. 24 min. Colette Beaudry, USA
14:00 V dračím doupěti 52 min. Craig Foster, JAR
15:00 Budoucnost vody II. 50 min. Terje Tvedt, Norsko
16:00 Havajské ostrovy – ráj velryb 45 min. Daniel Opitz, Německo
18:00 – 21:00 ZÁVĚREČNÝ FESTIVALOVÝ VEČER, rezervace vstupenek – tel: 775 680 006 (do 10.9.2011)
Trou de Fer 55 min. Pavol Barabáš ,Slovensko
Slavnostní předávání cen vítězným filmům

Kino Panorama 18.9.2011

10:00 – 14:00 projekce vítězných snímků

ZOO Ohrada 16.9.2011

9:00 Zvířecí kameramané III. 24 min. Colette Beaudry, USA
9:30 Lovci pod hladinou 52 min. Eric Santacruz, Francie
10:30 Zvířecí kameramané I. 24 min. Colette Beaudry, USA
11:00 Beseda s Miroslavem Hrdým„Pod hladinou na nádech“
12:00 Golfský proud a nová doba ledová 52 min. Stéphan Poulle, Nicolas Koutsikas, Francie
13:00 Fjord 24 min. Lisbeth Dreyer, Norsko
13:30 Budoucnost vody II. 50 min. Terje Tvedt, Norsko
14:30 Ledový sochař 40 min. Alberto Meroni, Švýcarsko
15:20 Beseda s Petrem Kašparem„Extrémní vodácké expedice“
16:20 V dračím doupěti 52 min. Craig Foster JAR
17:20 Anzali Pond 39 min. Saied Nabi Irán

Zoo Ohrada 17.9.2011

10:00 Zvířecí kameramané II. 24 min. Colette Beaudry USA
10:30 Tajemství ukrytá pod hladinou I. 26 min. Hugo Habrman , Česká rep.
11:00 Azory – Ráj v modré hlubině 52 min. Florian Guthknecht, Německo
12:00 Beseda s Richardem Jaroňkem „Žralok– právo zabíjet a přežít“

13:00 Havajské ostrovy – ráj velryb 45 min. Daniel Opitz , Německo
14:00 Divoké Maďarsko – Země vodních zátraků 51 min. Zoltan Török Maďarsko/Německo
15:00 Beseda s Petrem Horkým „Expedice tajné vraky“
16:00 Bikini – ráj v zakázané oblasti 43 min. Annette Scheurich, Marcel Steurmann, Německo
17:00 Vorvani 25 min. Yasuhiro Koyama Japonsko

Relaxační a rehabilitační centrum v Hluboké nad Vltavou 16.9.2011

10:00-12:00 BUSINESS MEETING
INDONÉSIE – ZEMĚ OBCHODNÍCH
VÝZEV

Pozvánka na výstavu Miloslava Troupa

Alšova jihočeská galerie připravila v roce 1994 autorovi výstavu v prostorách Wortnerova domu AJG v Českých Budějovicích. Většina exponátů pochází z pozůstatosti a soukromých sbírek.

Základní životopisná data.

Miloslav Troup se narodil 30. června 1917 v Hořovicích. Nejprve vystudoval gymnázium v Berouně (1927 – 1935), odkud přešel na Střední průmyslovou školu grafickou v Praze (1935 – 1937). Ve studiích pokračoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze, kde působil v letech 1937 – 1942 v ateliéru prof. J. Bendy. Po válce získal francouzské stipendium na École des Beaux-Arts a École des Arts décoratifs v Paříži (1945 – 1947). Ve Francii setrval až do roku 1950, kdy se vrátil do Prahy. Vystavoval zde se skupinou Peintres d'aujourd'hui a Jeune École de Paris. (Paříž, Nice) Ve své tvorbě se věnoval figurální tvorbě, městské architektuře, volné kresbě a grafice, knižní ilustraci, užitému umění (návrhy na vitráže – Pitín, Čestice u Volyně – a tapiserie – dvě jsou v majetku AJG). Ve svých obrazech a kresbách transformoval smyslový, vizuální zážitek do duchovní polohy. Troupova tvorba se v základní poloze vyznačuje plošnou charakteristikou tvaru, osobitými zkratkami a citem pro zářivou barevnost. Prozrazuje vrozené koloristické nadání, které vykristalizovalo za autora pobytu ve Francii (byl ovlivněn například tvorbou George Roualta, Marca Chagalla).

Svým dílem je zastoupen ve sbírkách Národní galerie v Praze, Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerii moderního umění v Hradci Králové, Moravské galerii v Brně, Muzeu umění v Olomouci, Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem, Galerii výtvarného umění v Havlíčkově Brodě, Východočeské galerii v Pardubicích, Muzeu středního Pootaví ve Strakonici, Památníku národního písemnictví, Slovenské národní galerii v Bratislavě a soukromých sbírkách v ČR a zahraničí.

Zemřel 22. února 1993 v Praze.

Mgr. Vlastimil Tetiva

NABÍDKA VZDĚLÁNÍ VE VÝTVARNÉM OBORU

ZUŠ Trhové Sviny – pobočka Hluboká nad Vltavou nabízí pro školní rok 2011/2012 dětem mateřských škol a žákům základních škol studium výtvarného oboru. V přípravném studiu se žáci seznamují s různými výtvarnými technikami (kresba, malba, grafika, modelování), poznávají výtvarný jazyk, získávají znalosti z oblasti výtvarné kultury. Rozvíjejí fantazii, tvořivost a manuální zručnost.

Od 1. ročníku se učí pracovat na rozsáhlejších projektech.

Učí se o výtvarné práci i technice diskutovat, učí se spolupracovat.

Žáci 7. ročníku by měli umět zvolit techniku, vybrat si témata podle svého zaměření. Znají dějiny výtvarné kultury, chápou souvislosti, chrání kulturní památky. Po absolutoriu I. sedmiletého stupně, případně po ukončení II. stupně, mohou vykonat talentovou zkoušku pro přijetí na uměleckém pedagogické školy vyššího typu.

Zájemci se mohou přihlásit na tel. čísle 731 419 759

Bližší informace o škole získáte na www.zustsviny.cz

Přijímáme nové žáky

Základní umělecká škola Trhové Sviny pobočka v Hluboké nad Vltavou
Výuka hudebního a tanečního oboru.

■ Hra na zobcovou flétnu. ■ Sólový zpěv ■ Hra na klavír ■ Hra na kytaru ■ Hra na klarinet ■ Hra na klávesy ■ Hra na bicí nástroje
■ Taneční obor. Tato nabídka platí pro nový školní rok 2011/2012
Výuka probíhá v prostorách Základní školy a v KC Panorama

V případě zájmu kontaktujte 737 130 560 p. uč. Leona Netolická

**SLAVNOST VÍNA
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU**
NÁMĚSTÍ ČSLA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU
sobota 17. září 2011
od 9.00 do 19.00 hodin
-- PROGRAM --
9.00 – 19.00 hodin STAROČEKÝ JARMARK (náměstí ČSLA)
9.30 – 10.00 hodin PRŮVOD MĚSTEM (Masarykova ulice)
Sbor dobrovolných hasičů HLUBOKÁ : Pěvecký sbor ZÁVIS
Dechový orchestr TEMELÍN : Divadelní spolek KRIZZÁCI
Mažoretky HLUBOKÉ PRINCEZNY : KIDČAR S VINEM : BARÁČNÍCI Hluboká
10.00 – 12.00 hodin DECHOVÝ ORCHESTR TEMELÍN
10.30 – 11.00 hodin SBĚR HROZNŮ Z VINICE HLUBOKÁ
(Zámecké zahrady a Labe DOŠEK)
12.30 – 13.00 hodin KENTAUR
13.00 – 18.00 hodin OCHUTNÁVKA VÍNA A CIMBÁLOVÁ MUZIKA
(hotel ZÁVIS z Falkenštejna)
13.30 – 14.00 hodin PĚVECKÝ SBOR SKŘIVÁNCI
14.30 – 15.00 hodin PĚVECKÝ SBOR ZÁVIS
15.30 – 19.00 hodin KAPELA GLOBUS
4.000 Strův Burčiaku
www.sinfonio.cz

Malé zamyšlení nad sklenkou vína...

Vážení čtenáři,

slavnosti vína a jihočeské rybářské slavnosti se staly již tradičními slavnostmi podzimních dnů. K malému zamyšlení předkládáme pouze malé upozornění. Slavnosti budou letos financovány pouze městem, bude na ně uvolněno celkem – na oboje!!! – 120 000 Kč.

Organizuje je pan Píša, alias Kulturní centrum Panorama.

Takže chceme-li předejít srovnávání s předešlými léty, kdy díky větším financím z grantů bylo možné představit slavnosti »bohatější«, vezte, že tentokrát tomu tak nebude.

Ale budou tam naše české stánky s rukodělnými výrobky, naše české – vlastně spíše moravské víno, burčák a cimbál – a k zábavě a radosti přispějí, co mají síly, hlubochťi: mažoretky, pěvecký sbor Záviš, Hasiči, baráčníci a někteří hosté. A očešeme si naši hlubockou vinici.

Tak tedy, je to naše slavnost a za naše české na stole – nakonec mě osobně to nepříjde až tak špatné. A jak vám?

A tak tedy nekamenujme p. Píšu za to, že časy jsou takové, na kulturu se šetří a za málo peněz hodně muziky nebude!

Na závěr prosí p. Píša o uvolnění parkování od hotelu Podhrad ke kostelu od 16.9. – 20.00 hodin do 17.9. – 20.00 hodin. Děkujeme.

..... 5. ROČNÍK

JIHOČESKÝCH RYBÁŘSKÝCH SLAVNOSTÍ

**pátek 28. října 2011
od 7.⁰⁰ – 17.⁰⁰ hodin**

hráz rybníka Bezdrev
Hluboká nad Vltavou

Rybářství Hluboká cz. s.r.o.
smluvní dodavatel Pražského hradu

Jihočeský kraj

PROGRAM

7.⁰⁰ hodin první zátah výlovu ryb

9.⁰⁰ - 10.⁰⁰ hodin dechová hudba Temelín

10.⁰⁰ hodin úvodní slovo Ing. Vladimír Kaiser (jednatel Rybářství Hluboká cz. s.r.o.)
a Ing. Tomáš Jírša (starosta města Hluboká nad Vltavou a senátor ČR)

10.⁰⁰ - 15.⁰⁰ hodin Petr Stupka kulinář
(zpracování a úprava ryb)

10.³⁰ hodin pasování do cechu rybářského
Ing. Tomáše Jíršy

11.⁰⁰ - 12.³⁰ hodin dechová hudba Temelín

13.⁰⁰ - 17.⁰⁰ hodin kapela Globus

Po celý den
JIHOČESKÝCH
RYBÁŘSKÝCH SLAVNOSTÍ,
máte možnost bezplatně
navštívit expozici rybářství
v Loveckém zámku
Ohrada Hluboká.

..... www.sinfonie.cz

Biograf

■ **sobota 3. září – Lidice.** ČR/Polsko 2011
drama/historický/válečný. *Natočeno podle skutečné události... nikdy nesmíme zapomenout!*
Hrají: Karel Roden, Zuzana Fialová, Roman Luknár, Zuzana Bydžovská.

Režie: Petr Nikolaev. Přístupný od 12

■ **středa 7. září – Toulky pod oblohou.**
Mongolsko 1986. *Dokument.* Režie: Soleron Dorenskan. Přístupný.

■ **pátek a sobota 9. a 10. září – Obřad.** USA 2011. Drama/horor. *Film podle skutečné události...* Hrají: Anthony Hopkins, Colin Odonoghue, Alice Braga.

Režie: Mikel Hafström. Přístupný.

■ **středa 21. září – Osudové chvíle.**
Polsko 1981. *Dokument.* Režie: Jazsek Robinski. Přístupný.

■ **pátek a sobota 23. a 24. září – Šéfové na zabíjení.** USA 2011. Komedie.

Hrají: Jennifer Aniston, Colin Farrell, Jason Bateman. Režie: Seth Gordon. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

■ **pátek 30. září – Kung Fu Panda 2**
USA 2011. Rodinný/komedie/animovaný
Pokračování dalšího příběhu dračího bojovníka
... Režie: Jennifer Yuh. Český dabing!! 18.00 hod.

Komorní scéna

■ **neděle 4. září – Radůza.**
Závěrečný koncert 16. ročníku hudebního festivalu 2011. 20.00 hod. Sál AJG v Hluboké nad Vltavou

■ **středa 14. září – Cestujeme ... poznáváme ... Po Dominikánské republice** nás provede ing. L. Krátký. 17.00 hod. Zasedací síň MÚ.

■ **pátek a sobota 16. a 17. září – Filmový festival. VODA – MOŘE – OCEÁNY**
9.00 – 22.00hod.

sobota 17. září – SLAVNOST VÍNA

Náměstí ČSLA Hluboká nad Vltavou
9.00 – 19.00 hod. 4.000 litrů burčáku,
degustace vína, průvod městem, staročeský
jarmark, kulturní program pro celou rodinu,
občerstvení ...

ZOO Ohrada

17. září

– ZOO potmě!

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

VÝSTAVY

Hluboká, zámecká jízdárna

Gotické umění / Malířství a sochařství stálá expozice

České sochařství 20. století stálá expozice

Flámské a holandské malířství 16.–18. století stálá expozice

KONCERTY

55. Hudební léto Hluboká 2011

1. září – Kateřina Englichová / Vilém Veverka. Začátek koncertu od 19 hodin.

VÝSTAVY

Wortnerův dům AJG v Českých Budějovicích

Miloslav Troup – 27. 8. 2011 – 31.1. 2012

Ivana Lomová – 30. 06. – 04. 09. 2011

Zdeněk Burian – 8. 9. – 23. 10. 2011

Bechyně, Mezinárodní muzeum keramiky

Mezinárodní keramická sympozia stálá expozice

Duchcovský porcelán – 05. 05. – 02. 10.

Petra Šťastná / Petr Hůza – 6. 8. – 2. 10.

Alšova jihočeská galerie / T + 420 387 967 041,
F + 420 387 965 436

e-mail: ajg@ajg.cz , www.ajg.cz. Pořady pro
školy na objednávku / zimova@ajg.cz

*Každou neděli a ve státní svátky volný vstup do
všech expozic a výstav AJG.*

Změna programu vyhrazena!

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

sobota 17.9.2011 v 16 hodin – vernisáž výstavy
– **Věra Krumphanzlová – grafika**

POZVÁNKA DO DIVADLA

POJEĎTE S NÁMI DO PRAHY DO DIVADLA

Dne 24. 9. 2011 – sobota, odjezd v 13 hodin
z velkého parkoviště, zastávky v Zámostí.

Jedeme na představení **TŘI HOLKY
JAKO KVĚT**, Komorní fidlovačka

Praha, *hraje Eliška Balzerová, Iva
Pazderková a Marie Doležalová*

Po příjezdu do Prahy je volný program,
divadlo začíná v 19.30 hodin.

Cena vstupenky včetně dopravy do Prahy
a zpět je 550Kč, důchodci 520Kč.

Další informace a lístky prodává p. Bezděková
na tel. 387 965 153 nebo 728 194 574
/po 16.hodině/.

ZÁMEK

**Národní památkový ústav a Správa zámku
Hluboká pořádají kulturní akci:**

Hradozámecká noc

dne 3.9. 2011

20.00 – 24.00 hod.

Program:

A – Reprezentační pokoje

Večerní návštěva Reprezentačních pokojů
s komentovaným doprovodem v historizujících
kostýmech. *Dospělí 200 Kč. Děti od 6 let,
studenti, invalidé 100 Kč.*

C – Zámecká kuchyně

Návštěva areálu zámecké kuchyně s
mimořádnou výstavou 20 originálních receptů
ryb a zvěřiny aristokratické kuchyně z roku
1856 schwarzenberského kuchaře p. Zenkera,
doplněnou floristickým aranžmá. *Dospělí
100 Kč. Děti od 6 let, studenti, invalidé 50 Kč.*

Zámecká věž v případě nepříznivého počasí je
zavřena a místo ní je možno navštívit zámeckou
studnu na bývalém 3. nádvoří s ukázkou
původního kotle na teplovzdušné vytápění.

*Dospělí 40 Kč. Děti od 6 let, studenti, invalidé
25 Kč.*

Při zakoupení akcí A a C je vstup na věž
zdarma. Objednávky tel. 387 843 911

Email: hluboka@budejovice.npu.cz

Skype: zamek_hluboka

Fax: 387 965 526

Víte, že...

Ve večerních a nočních hodinách otevře své
brány přes sedm desítek hradů, zámků a
dalších památek po celé České republice.
Hlavním centrem dění v letošním roce bude
Státní zámek Jaroměřice nad Rokytnou s
koncertním programem a souborem Hradišťan
jako jeho hlavním hostem. Pro návštěvníky
budou připraveny noční prohlídky, divadelní
představení koncerty, ale i akce netradiční,
které byste na památkách rozhodně nečekali.
Více naleznete na
<http://www.hradozameckanoc.cz/>

Přinášíme seznam památek, které se do
letošního ročníku zapojí a své brány v noci
o prvním zářijovém víkendu otevrou na jihu
Čech:

Zámek Červená Lhota, Zámek Dačice, Zámek
Hluboká nad Vltavou, Zámek Jindřichův
Hradec, Zámek Kratochvíle, Hrad Landštejn,
Hrad Nové Hrady, Hrad Rožmberk, Klášter
Zlatá Koruna, Zámek Blatná

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 9. září 2011. Ročník 42. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Mitter (dříve Růžicková), ☎ 775 622 006. E-mail:
alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborní počítačové porady:**
Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. **Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci**, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků. Tiskne: Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní
Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy
neuveřejňujeme. Děkuje se za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

NEHNIJ VE TŘÍDĚ, OBJEV VIRTUÁLNÍ VÝUKU

Přihlaš se už dnes

VIRTUÁLNÍ JAZYKOVÉ KURZY

• angličtina • němčina

- konverzační hodiny ZDARMA
- můžete studovat odkudkoli
- moderní výuka prožitkem
- ušetříte čas
- nová nabídka kurzů na www.e-jazz.cz

WWW.JAZZ-COM.CZ

jazz-com s.r.o.
I. virtuální jazyková škola
☎ **607 724 625**
www.jazz-com.cz

mažoretky

Hlubocké Princezny

Hledáme nové školní holčičky,
které by chtěly patřit mezi hlubocké mažoretky.
Máte doma dobru, která ráda tančí, přechází rodičům
co nového se naučila a má radost z pohybu?
Přihlašte ji do kroužku mažoretek.
Náš tým každým rokem sbírá spoustu ocenění,
pro děti se snaží vymýšlet i mimoškolní aktivity,
aby se utužil kolektiv a děti se dobře bavily.
Děvčata se naučí kolektivní práci, zodpovědnosti,
tanci a užijí si i zábavu.

Kontakt:

Bc. Tereza Kadlecová
728 942 800
hlubockeprincezny.cz
hlubockeprincezny@centrum.cz

Miniprincezny 3 - 7 let

Princezny II 8 - 12 let

Princezny I 8 - 12 let

Princezny 11 - 18 let

Análýza

Základní skupina je skupina Análýza, která je
tvořena z řad mažoretek našich mažoretek, ale nejen z nich.
Budeme se těšit na energické tance, které se budou našeho nacházení.